

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
91/C 241/01	nr. 1043/90 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Adfældsregler i forbindelse med vildledende reklame (Supplerende svar)	1
91/C 241/02	nr. 1164/90 af Jean-Claude Martinez til Kommissionen Om: Landbrugspriserne 1990/91	1
91/C 241/03	nr. 1462/90 af José Vázquez Fouz, Maria Izquierdo Rojo, Mateo Sierra Bardají, Carmen Diez de Rivera Icaza, Juan de la Cámara Martínez og Josep Pons Grau til Kommissionen Om: Modernisering af kystfiskerflåden i Middelhavet	2
91/C 241/04	nr. 1642/90 af James Janssen van Raay til Kommissionen Om: Mælkepriser i Det Forenede Kongerige	3
91/C 241/05	nr. 2138/90 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Europæisk miljøreklamekodeks	3
91/C 241/06	nr. 2203/90 af Teresa Domingo Segarra til Kommissionen Om: Skovbrande og skovsektoren i Valencia i Spanien	4
91/C 241/07	nr. 2732/90 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Forureningskontrol	5
91/C 241/08	nr. 2759/90 af Christian Roving til Kommissionen Om: Regulering af prisen på naturgas til væksthushavtneriet i Nederlandene	5
91/C 241/09	nr. 2779/90 af Dimitrios Nianias til Kommissionen Om: Anvendelse af farlige plantesundhedsmidler	5
91/C 241/10	nr. 2887/90 af Panayotis Roumeliotis til Kommissionen Om: Import af giftige foderstoffer fra Sydamerika til EF's medlemsstater	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 241/11	nr. 2959/90 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Handel med tunfiskeprodukter og delfiner	7
91/C 241/12	nr. 3041/90 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Oparbejdning og genanvendelse af plasticaffald	8
91/C 241/13	nr. 34/91 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Naturgasprojekt for Portugal	9
91/C 241/14	nr. 76/91 af Llewelly Smith til Kommissionen Om: Støtteansøgninger fra British Nuclear Fuels og Cumbria grevskabsråd i Det Forenede Kongerige	9
91/C 241/15	nr. 94/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Stormskader i Irland	9
91/C 241/16	nr. 101/91 af Gérard Monnier-Besombes og Claire Joanny til Kommissionen Om: A posteriori-finansiering af forudgående undersøgelser	10
91/C 241/17	nr. 146/91 af Gianfranco Amendola og Virginio Bettini til Kommissionen Om: EF-finansiering til Como kommune	10
91/C 241/18	nr. 149/91 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Godkendelse af distriktsslagteriet i Torrelavega (Cantabria)	11
91/C 241/19	nr. 155/91 af Max Simeoni til Kommissionen Om: Respekt for dyrelivet og direktiv 79/409/EØF	11
91/C 241/20	nr. 161/91 af Bernhard Sälzer til Kommissionen Om: Anvendelse af bionedbrydelige kunststoffer	12
91/C 241/21	nr. 194/91 af Diego de los Santos López til Kommissionen Om: Tildeling af midler fra strukturfondene	12
91/C 241/22	nr. 205/91 af Heinz Köhler til Kommissionen Om: Målområde 5b i Bayern (Tyskland)	13
91/C 241/23	nr. 230/91 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: EF-direktiv om tyresæd	13
91/C 241/24	nr. 236/91 af François-Xavier de Donnea til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for dyr	14
91/C 241/25	nr. 253/91 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Ulovligt fiskeri i Napoli-bugten	14
91/C 241/26	nr. 260/91 af Max Simeoni og Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Øer og øområder i Fællesskabet	15
91/C 241/27	nr. 269/91 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Opgørelse af inflationsraten	16
91/C 241/28	nr. 293/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Deklarationer på alkoholholdige drikkevarer	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 241/29	nr. 318/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Reducering af fangstkvoteerne inden for fiskerisektoren og sociale ledsageforanstaltninger	17
91/C 241/30	nr. 324/91 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Udvinning af brunkul ved Drama i det nordøstlige Grækenland	17
91/C 241/31	nr. 349/91 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: GATT-forhandlingernes succes	18
91/C 241/32	nr. 359/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Chios amts vandforsyningsprojekt	18
91/C 241/33	nr. 372/91 af Dorothee Piermont til Kommissionen Om: Iværksættelse af Parlamentets beslutning af 13. februar 1983 angående krigslegetøj	19
91/C 241/34	nr. 376/91 af François Guillaume, Henry Chabert, Mark Killilea og Patrick Lane til Kommissionen Om: Følger af tildelingen af en alt for stor sukkerkvote til det tidligere DDR for forhandlingerne under Uruguay-runden	19
91/C 241/35	nr. 405/91 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Transport af farligt affald til Polen	20
91/C 241/36	nr. 456/91 af Solange Fernex til Kommissionen Om: Et affaldsdepot i Rédange i Frankrig	20
91/C 241/37	nr. 464/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Et åbent net-projekt mellem EF-regioner og Østeuropa	21
91/C 241/38	nr. 468/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Faglig bistand via strukturfondene til Irland	21
91/C 241/39	nr. 475/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Truslen mod alaskahvalrossen	22
91/C 241/40	nr. 487/91 af Arthur da Cunha Oliveira til Kommissionen Om: Fortegnelse over EF-initiativer og -programmer	22
91/C 241/41	nr. 489/91 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Direktiv om erstatningsansvar inden for de liberale erhverv (tjenesteydelser)	23
91/C 241/42	nr. 490/91 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Støtte til kulmineområdet i Cave del Predil	23
91/C 241/43	nr. 499/91 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Fingeraftryk	24
91/C 241/44	nr. 502/91 af Ib Christensen til Kommissionen Om: Manglende overholdelse af udviklingsprogrammet for fiskeriflåden	24
91/C 241/45	nr. 587/91 af Niels Kofoed til Kommissionen Om: FUP — de flerårige udviklingsprogrammer 1987—1991, nedsættelse af fangstkapaciteten	24
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 502/91 og nr. 587/91	24

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 241/46	nr. 509/91 af Pierre Bernard-Reymond til Kommissionen Om: Afskaffelse af støtte til produktion af kvalitetsmælk i bjergområder	25
91/C 241/47	nr. 520/91 af Annemarie Goedmakers til Kommissionen Om: Respekt for menneskerettighederne i Tchad	25
91/C 241/48	nr. 544/91 af Jacques Tauran til Kommissionen Om: Søtransport af dyr til slagtning	26
91/C 241/49	nr. 558/91 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Effektiv udbredelse og udnyttelse af resultaterne af aktiviteter inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration	27
91/C 241/50	nr. 568/91 af Nicole Fontaine til Kommissionen Om: Oprettelse af en europæisk læreanstalt for administration	27
91/C 241/51	nr. 577/91 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Tyrestationer	28
91/C 241/52	nr. 584/91 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Urtepotter af gammelt papir	28
91/C 241/53	nr. 599/91 af James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Et europæisk miljøcharter	29
91/C 241/54	nr. 664/91 af Maria Santos til Kommissionen Om: Situationen i Øst-Timor	29
91/C 241/55	nr. 679/91 af Diego de los Santos López til Kommissionen Om: Spiseoliven	29
91/C 241/56	nr. 681/91 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Menneskerettigheder og banken for Østeuropa	30
91/C 241/57	nr. 688/91 af Frédéric Rosmini til Kommissionen Om: RENAVAL-programmet	30
91/C 241/58	nr. 696/91 af Christine Oddy og Alex Smith til Kommissionen Om: Genbosættelser i El Salvador	31
91/C 241/59	nr. 706/91 af Maria Santos til Kommissionen Om: Plantning af eukalyptustræer i et område af ornitologisk interesse — Portugal	32
91/C 241/60	nr. 714/91 af Perreau De Pinninck Domenech og Ruiz-Mateos Jiminez De Tejada til Kommissionen Om: Pensionister	33
91/C 241/61	nr. 718/91 af Brian Simpson til Kommissionen Om: Diskrimination mod professionelle rugby-spillere, som spiller i Rugby League	33
91/C 241/62	nr. 720/91 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Teoretisk og praktisk udvikling af Euromarketing	34
91/C 241/63	nr. 735/91 af Panayotis Lambrias til Kommissionen Om: Datamatoversættelse og elektronisk databehandling på de mindre udbredte fællesskabsprog	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 241/64	nr. 748/91 af Artur da Cunha Oliveira til Kommissionen Om: Udnyttelse af Alqueva	35
91/C 241/65	nr. 770/91 af Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: PHARE-programmet	35
91/C 241/66	nr. 778/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Folkesundhed — år 2000	36
91/C 241/67	nr. 779/91 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Medansvarsafgiften inden for kornsektoren	36
91/C 241/68	nr. 798/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for rengøringssektoren	37
91/C 241/69	nr. 804/91 af James Ford til Kommissionen Om: Israels blokade af havnen i Gaza	37
91/C 241/70	nr. 809/91 af Michel Hervé til Kommissionen Om: Harmonisering af byggebranchen	38
91/C 241/71	nr. 824/91 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Siemens' planer vedrørende GPT — konkurrencepolitikken	38
91/C 241/72	nr. 843/91 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Beskyttelse af silkeormen	39
91/C 241/73	nr. 879/91 af José Hupart til Kommissionen Om: Forhåndsfinansiering af interventionerne fra EUGFL — »Garantisektionen«	39
91/C 241/74	nr. 899/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Statsstøtte til industrien	40
91/C 241/75	nr. 915/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: EF-nej til forlængelse af den tilladte regionalstøtte til Madrid-området	40
91/C 241/76	nr. 919/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: EF-støtte til konsortiet »Euronews«	40
91/C 241/77	nr. 945/91 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Regionaludviklingskontorer i EF	41
91/C 241/78	nr. 950/91 af Amédée Turner til Kommissionen Om: Statistikker over EF-firmaers og -forskningsinstitutters patenter	41
91/C 241/79	nr. 979/91 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Syrien	42
91/C 241/80	nr. 983/91 af Alain Marleix til Kommissionen Om: EF-støtte til Auvergne-regionen	43
91/C 241/81	nr. 989/91 af Paul Howell til Kommissionen Om: Fiskeriaftale med Sierra Leone	43

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 241/82	nr. 1003/91 af Marie Jepsen til Kommissionen Om: Iværksættelse af sanktioner mod EF-medlemsstater, som ikke overholder den af EF vedtagne målsætning om reduktion af de nationale fiskerflåder	44
91/C 241/83	nr. 1068/91 af Bartho Pronk og James Janssen van Raay til Kommissionen Om: Gebyr ved elektronisk betaling	44
91/C 241/84	nr. 1182/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Beskæftigelsesstatistikken i levnedsmiddelbranchen	45
91/C 241/85	nr. 1183/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Uddannelse i levnedsmiddelhygiejne	45
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1182/91 og nr. 1183/91	45

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1043/90
af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (11. maj 1990)
 (91/C 241/01)

Om: Adfærdsregler i forbindelse med vildledende reklame

I den opsigtsvækkende reklamekampagne, som to franske firmaer, der fabrikkerer vaskemidler med forskellige komponenter, har ført, er der anvendt modstridende budskaber i firmaernes reklamer. Sagen er endt i retten, der har afsagt kendelse om indstilling af reklamekampagnen, og der er hermed tale om den første dom i Frankrig mod misbrug af økologiske argumenter.

For nogle er den vigtigste konsekvens, der kan drages af denne sag, at de stadig flere reklamekrige, som i tilfældet med det franske vaskepulver, på længere sigt kan resultere i, at offentligheden forkaster ethvert økologisk argument, og måske førend noget andet den overdrevne brug af den grønne farve.

Finder Kommissionen, på baggrund heraf, at Fællesskabet allerede disponerer over adfærdsregler, der forhindrer reklame, der er vildledende for forbrugerne, som i tilfældet ovenfor, og at en sådan adfærd ikke bør betragtes som illoyal konkurrence? Eller mener Kommissionen derimod, at Fællesskabets bestemmelser inden for dette område bør udvides til at omfatte sådanne adfærdsregler, som måtte være påkrævet?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
 (24. maj 1991)

I forlængelse af sit svar af 21. juni 1990 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu meddele følgende:

Vildledende reklame er omfattet af direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om

vildledende reklame ⁽²⁾. Dette direktiv er af generel karakter og gælder for reklameaktiviteter, som er i offentlighedens, forbrugernes samt de personers interesse, der driver konkurrence under udøvelsen af handels-, industri- eller håndværksvirksomhed eller et liberalt erhverv i EF. Dette forhindrer ikke, at visse specifikke sektorer eller produkter er underlagt mere præcise fællesskabsbestemmelser om reklame i form af sektormæssige regler.

I det særlige tilfælde, det ærede medlem bringer på bane, er der for øjeblikket et forslag til forordning (EØF) om en EF-ordning for tildeling af miljømærke ⁽³⁾ for mindre miljøskadelige produkter til drøftelse i Rådet (jf. Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2138/90 af de Vries ⁽⁴⁾).

⁽¹⁾ EFT nr. C 207 af 20. 8. 1990, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. C 75 af 20. 3. 1991, s. 23.

⁽⁴⁾ Se side 3 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1164/90
af Jean-Claude Martinez (DR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (15. maj 1990)
 (91/C 241/02)

Om: Landbrugspriserne 1990/91

Kommissionen har med den begrundelse, at det er nødvendigt at fortsætte bestræbelserne på at sanere den fælles landbrugsordning, foreslået Rådet for tredje år i træk at fastfryse landbrugspriserne for 1990/91 og endda at nedsætte priserne for en række produkter, som f.eks. citrusfrugter og hård hvede.

1. Hvorfor har Kommissionen ikke anvendt de 2,3 mia. ecu, der blev sparet i 1989/90 på EUGFL's, Garanti-

sektionen, budget til at forhøje landbrugspriserne i de mest følsomme sektorer?

2. Agter Kommissionen ikke i betragtning af faldet i de offentlige landbrugslagre, især med hensyn til smør og mælkepulver, at foreslå, at basisedansvarsafgiften på mælk ophæves?
3. Hvorledes vil Kommissionen imødekomme behovene for nødhjælp og fødevarerhjælp, når de offentlige lagre er stærkt formindskede, og enhver produktionsforøgelse er udelukket?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(21. juni 1990)

1. Fællesskabet har i de senere år iværksat en grundig revision af den fælles landbrugspolitik, der blandt andet omfatter en restriktiv prispolitik, producentmedansvar, smidiggørelse af intervention og spredning samt styrkelse af strukturforanstaltningerne. Denne reform imødekommer ikke blot budgetmæssige hensyn (styring af landbrugsudgifterne og rationel udnyttelse af de disponible midler), men også og især nødvendigheden af at genoprette en bedre ligevægt på landbrugsmarkedene, opmuntning til forbedring af EF-landbrugets konkurrencedygtighed og fremme af dets udvikling på et sundt økonomisk grundlag, som er det eneste, der kan gøre det muligt at sikre en varig forbedring af situationen. En af de væsentligste forudsætninger for, at reformen lykkes, er sammenhæng og kontinuitet i den aktion, der er indledt med henblik på at nå disse mål. Enhver kursændring i forbindelse med iværksættelsen af disse retningslinjer ville ikke alene betyde, at der udgik modstridende signaler til landbrugerne, men ville også bringe de allerede opnåede positive resultater i fare.

Det er forklaringen på, at prisforslagene for produktionsåret 1990/91 ud over viljen til at styrke aktionerne til gunst for de strukturmæssigt svageste bedrifter i ugunstigt stillede områder er præget af ønsket om kontinuitet i forhold til de retningslinjer, der blev afstukket i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik, og som allerede er iværksat i løbet af de senere år. Denne holdning er så meget mere berettiget som den relative forbedring af budgetsituationen i 1989 og 1990 i vidt omfang er af rent konjunkturmæssig art, idet den især er forbundet med udviklingen i dollarkursen og følgerne af klimatiske fænomener (bl.a. tørken på det nordamerikanske fastland i 1988) for lagrene og verdensmarkedspriserne. Men denne forholdsvis gunstige situation for EF-budgettet er allerede ved at blive forringet, dels på grund af stigningen i produktionen på verdensplan efter to år, der var præget af undertiden dramatiske fald, dels på grund af dollarens fald.

2. Basisedansvarsafgiften, der anvendes i mælkesektoren, er blevet nedsat flere gange i løbet af de senere år, bl.a. for mindre bedrifter og bedrifter beliggende i ugunstigt stillede områder eller bjergområder. Provenuet af denne afgift anvendes til finansiering af en række

afsætningsfremmende foranstaltninger for mejeriprodukter, som spiller en væsentlig rolle i udviklingen af forbruget af disse produkter i Fællesskabet. Endvidere må den betydelige nedgang i interventionslagrene af smør og skummetmælk ikke skjule det faktum, at støtten til mælkesektoren stadig er meget høj, således som det fremgår af de mængder, der afsættes med støtte fra EUGFL, Garantisektionen (ca. 50% af årsproduktionen af smør og skummetmælk), og størrelsen af de samlede udgifter til denne sektor (ca. 4,7 mia. ecu i 1989).

Under disse omstændigheder har Kommissionen ikke fundet det rigtigt at foreslå en ophævelse af basisedansvarsafgiften på mælk.

3. Navnlig siden vedtagelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86⁽¹⁾ indgår EF-fødevarerhjælpen i Fællesskabets udviklingspolitik. Derfor udgør den først og fremmest et udviklingsinstrument og ikke nødvendigvis et middel til afsætning af landbrugsoverskud. Hvis der ikke findes lagre, sker opkøbet af de produkter, der skal leveres, på markedet og især på Fællesskabets marked i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2200/87⁽²⁾. Hertil bør føjes, at i kornsektoren er lagrene langt fra udtømte, idet de for øjeblikket overstiger 11 mio. tons.

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986.

⁽²⁾ EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1462/90

af José Vázquez Fouz, Maria Izquierdo Rojo, Mateo Sierra Bardaji, Carmen Díez de Rivera Icaza, Juan de la Cámara Martínez og Josep Pons Grau (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juni 1990)

(91/C 241/03)

Om: Modernisering af kystfiskerflåden i Middelhavet

Betragter Kommissionen nødvendigheden af en modernisering af kystfiskerflåden, som er en uomgængelig forudsætning for at forbedre sikkerheds- og sundhedsforholdene om bord på fartøjerne, som et af de vigtigste kriterier i forbindelse med udarbejdelsen af grundlaget for en fiskeripolitik i Middelhavet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(10. september 1990)

Kommissionen har netop fastlagt retningslinjer for en fælles fiskeriordning for Middelhavet. Ifølge disse retningslinjer skal generelt alle eksisterende EF-instrumenter, der ikke for øjeblikket finder anvendelse i Middelhavet, samt kommende instrumenter, anvendes for fiskeriet i dette område.

Hvad specielt angår behovet for at forbedre sikkerheds- og sundhedsforholdene om bord på fartøjerne, fastsætter forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽¹⁾ dette som en prioritet, ja endog som en betingelse for støtte.

I meddelelsen om handlingsprogrammet for gennemførelsen af fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkeds-mæssige og sociale rettigheder for arbejdstagerne har Kommissionen endvidere anført, at der skal udarbejdes et forslag til rådsdirektiv ⁽²⁾ om minimumbestemmelser for sikkerheden og sundheden om bord på fiskerfartøjer. Dette forslag er i øvrigt også nævnt i bilaget til direktiv 89/391/EØF ⁽³⁾ som et særligt forslag efter artikel 16, stk. 1, i direktivet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986.

⁽²⁾ Dok. KOM(89) 568 endelig udg.

⁽³⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989.

Boards sælger mælk til mejeribruget til, fastsættes på grundlag af forhandlinger, hvor de og deres købere er repræsenteret på lige fod. Det Forenede Kongerige skal meddele detaljer om de priser, der er forhandlet om mellem Milk Marketing Boards og deres købere, og Kommissionen holder skarpt øje med, hvorledes systemet virker for at sikre, at forordningens bestemmelser overholdes.

⁽¹⁾ Artikel 25 i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 (EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968). Rådets forordning (EØF) nr. 1422/78 (EFT nr. L 171 af 28. 6. 1978). Rådets forordning (EØF) nr. 1565/79 (EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2138/90

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. september 1990)

(91/C 241/05)

Om: Europæisk miljøreklamekodeks

De nederlandske reklameorganisationer er for kort tid siden blevet enige om en miljøreklamekodeks. Denne frivillige kodeks, der består af elleve punkter, indeholder bestemmelser, som er gældende for alle reklameslogans, hvori der henvises til miljøaspekter i forbindelse med produktion, distribution, forbrug eller affaldsbehandling af varer og tjenesteydelser ⁽¹⁾.

Er Kommissionen rede til i samarbejde med de europæiske reklame-, og forbruger- og miljøorganisationer at undersøge, om der også på fællesskabsplan kan indføres en tilsvarende frivillig kodeks?

⁽¹⁾ Jf. Adformatie, nr. 30/31 af 2. 8. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1642/90

af James Janssen van Raay (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. juli 1990)

(91/C 241/04)

Om: Mælkepriser i Det Forenede Kongerige

Er Kommissionen klar over, at mælkepriserne i Det Forenede Kongerige ligger betydeligt under priserne i de andre EF-medlemsstater, selv når der tages højde for den grønne valutakurs?

Er Kommissionen rede til undersøge, om et kartel af store opkøbere kunstigt og i modstrid med artikel 85 holder priserne nede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ray Mac Sharry

(6. september 1990)

Beregninger for 1989 viser, at priserne for standardiseret mælk (dvs. 3,7% fedt — 3,4% protein) i Det Forenede Kongerige lå på 82,3% af EF-indikativprisen. Til sammenligning udgjorde gennemsnitspriserne i Frankrig 82,3% af indikativprisen og i Irland 89,2%. 1988-producentpriserne var lavere i Frankrig, Irland og Belgien end i Det Forenede Kongerige. Selvom UK-priserne befinder sig i skalaens lave ende, er de således ikke altid de laveste.

Det meste af den mælk, der produceres i Det Forenede Kongerige, markedsføres via obligatoriske, producentkontrollerede Milk Marketing Boards, hvis eksistens og beføjelser der er givet regler for i EF-retsfor skrifter ⁽¹⁾. Ifølge forordningerne skal de priser, Milk Marketing

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karel Van Miert

(7. maj 1991)

Ved direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbrydes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame ⁽¹⁾ samt ved det arbejde, som Kommissionen for tiden udfører vedrørende sammenlignende reklame, søger den at opstille hovedretningslinjerne for Fællesskabets politik vedrørende reklame.

Desuden er et forslag til forordning med sigte på at indføre en EF-ordning for tildeling af et miljømærke til mindre miljøskadelige produkter ⁽²⁾ for tiden til drøftelse i Rådet. I forordningens artikel 19 hedder det om »økologisk« reklame:

1. Henvisning til miljømærket i reklamer må kun ske, når mærket er blevet tildelt, og kun i forbindelse med det bestemte produkt, som mærket er blevet tildelt.
2. Reklame eller mærkning, der kan forveksles med miljømærket, er forbudt.

Alligevel agter Kommissionen med interesse at gennemgå de bestræbelser, der er indledt af visse berørte kredse med henblik på at indføre en frivillig kodeks for god adfærd i forbindelse med »grøn marketing« i lighed med den nederlandske »miljøreklamekode«.

(¹) EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984.

(²) EFT nr. C 75 af 20. 3. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2203/90
af Teresa Domingo Segarra (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1990)
(91/C 241/06)

Om: Skovbrande og skovsektoren i Valencia i Spanien

Det er almindelig kendt, at skovbrande er et alvorligt problem for de sydeuropæiske lande. I Spanien registreres der i 1989 mere end 100 000 skovbrande, i forbindelse med hvilke 390 000 hektar skov nedbrændte med store materielle tab til følge. For nylig har ilden i forskellige områder i Valencia på kun fire dage hærget et større område end det område, der er blevet ødelagt i de tre foregående år, og i 1990 er de afbrændte arealer allerede blevet tidoblet.

Spørgeren henviser til, at Kommissionen har ydet støtte til en række foranstaltninger inden for rammerne af følgende forordninger:

Forordning (EØF) nr. 1614/89 (¹) om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande.

Forordning (EØF) nr. 1118/88 (²) om en særlig fællesskabsforanstaltning med henblik på at fremme landbrugsudviklingen i visse områder i Spanien, samt særlige foranstaltninger med henblik på at støtte skovbrugssektoren, især hvad angår genbeplantning.

Forordning (EØF) nr. 1610/89 (³) om foranstaltningen til udvikling og udnyttelse af skovene i landdistrikterne i Fællesskabet, herunder økonomisk støtte til genoprettelse af de skove, der er ødelagt af skovbrande, samt foranstaltninger til beskyttelse af disse.

1. Kan Kommissionen give nøjagtige oplysninger om eventuel fællesskabsstøtte til Valencia i medfør af ovennævnte forordninger i henholdsvis 1987, 1988 og 1989?

2. Hvilke foranstaltninger til beskyttelse af skovene og til bekæmpelse af skovbrandene påtænker Kommissionen at iværksætte i samarbejde med de spanske myndigheder og myndighederne i Valencia, især foranstaltninger til genetablering af de ødelagte områder og regulering af skovbrugsaktiviteter?

(¹) EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989, s. 10.

(²) EFT nr. L 107 af 28. 4. 1988, s. 3.

(³) EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(7. december 1990)

1. I medfør af forordning (EØF) nr. 3529/86 (¹), ændret ved forordning (EØF) nr. 1614/89 (²), er der i alt ydet et tilskud på 9 976 609 ecu til 47 spanske projekter, nemlig 1 254 196 ecu i 1987, 1 125 353 ecu i 1988, 4 052 114 ecu i 1989 og 3 544 946 ecu i 1990. Der er dog ikke indgået nogen særlig anmodning fra Comunidad Valenciana til Kommissionens tjenestegrene i henhold til ovennævnte forordninger.

Forordning (EØF) nr. 1118/88 fastsætter, at Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, godtgør den spanske regering 50 % for skovforbedring med et tilskudsberettiget maksimalbeløb på 2.300 ecu/ha til tilpantning med skov, 2 000 ecu/ha for forsømte skove og indenfor et samlet beløb på 194 mio. ecu, heraf 12,6 mio. ecu til Comunidad Valenciana. Der blev i 1988 godtgjort 175 000 ecu for skovbrugsforanstaltninger, hovedsagelig til forbedring af forsømte skove. Der blev i 1989 godtgjort 322 000 ecu for skovbrugsforanstaltninger, heraf 295 000 ecu til genbeplantning og 27 000 ecu til forbedring af forsømte skove.

Det operationelle program, som Comunidad Valenciana har forelagt, er for øjeblikket i godkendelsesfasen. Det omfatter i henhold til forordning (EØF) nr. 1610/89 et beløb på 6 000 000 ecu til genbeplantning og beskyttelse af skove mod brand.

2. Kommissionen er klar over, at brande er et grundlæggende problem for skovene i de sydeuropæiske lande. De alvorlige brande i de sidste to år har således tydeligt vist, at der er store huller i beskyttelsen mod brand, der har ødelagt flere hundrede tusinder hektarer. Det er derfor Den Stående Skovbrugskomité, der blev nedsat ved Rådets beslutning af 29. maj 1989, har oprettet en refleksionsgruppe vedrørende skovbrande, der arbejder intensivt på en dybtgående analyse af brandårsager og beskyttelsesystemer. Målet er at få et bedre beredskab i medlemsstaterne for at fjerne brandårsagerne og beskytte skovene mod brand.

(¹) EFT nr. L 326 af 21. 11. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2732/90
af Paul Lannoye (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. december 1990)
(91/C 241/07)

Om: Forureningskontrol

EF's medlemsstater skal sørge for, at deres nationale procedurer til kontrol og overvågning af fødevarer kvaliteten omfatter kontrol med forurening af husdyr og fersk kød (direktiv 86/469/EØF)⁽¹⁾, mælk (direktiv 85/397/EØF)⁽²⁾ og æg (direktiv 89/437/EØF)⁽³⁾ via stoffer fra miljøet, såsom pesticider, rengøringsmidler og alle andre sundhedsskadelige stoffer.

Overholder Belgien disse forskellige direktiver, især hvad angår organiske chlorpesticider, PCP (pentachlorphenol), PCB (polychlordiphenyl), dioxiner og furaner?

⁽¹⁾ EFT nr. L 275 af 26. 9. 1986, s. 36.

⁽²⁾ EFT nr. L 226 af 24. 8. 1985, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 87.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(18. april 1991)

Den årlige plan for undersøgelser af fersk kød og levende husdyr for restkoncentrationer, som de belgiske myndigheder har forelagt Kommissionen, indbefatter undersøgelser for adskillige forurenende stoffer som fastsat i direktiv 86/469/EØF. Kommissionen er endnu ikke i stand til at give officielle oplysninger om restkoncentrationer i mælk og ægproduktion i medlemsstaterne, da der i direktiv 85/397/EØF og 89/437/EØF ikke er fastsat årlige planer for undersøgelse af restkoncentrationer i disse produkter.

Direktiv 86/362/EØF⁽¹⁾ og 86/363/EØF⁽¹⁾ fastsætter grænseværdier for pesticidrester, bl.a. for pesticider i form af organiske klorforbindelser i korn og produkter af animalsk oprindelse. Kommissionen er overbevist om, at de fastsatte grænseværdier bliver kontrolleret af de belgiske myndigheder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2759/90
af Christian Rovsing (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. december 1991)
(91/C 241/08)

Om: Regulering af prisen på naturgas til væksthushusholdninger i Nederlandene

Krisen i Mellemøsten har medført store prisstigninger på olie og dermed på naturgas, der reguleres efter oliepri-

serne. For Fællesskabets væksthushusholdninger betyder det en mærkbar stigning i udgifterne til energi i den kommende fyringssæson.

Dog ikke for væksthushusholdninger i Nederlandene. Modsat andre lande, hvor der er en tidsmæssig hurtig justering, reguleres naturgasprisen i dette land efter de sidste tolv måneders prisudvikling på olie.

1. Hvordan ser Kommissionen på det forhold, at nederlandske væksthushusholdninger i forhold til deres kolleger i andre lande bliver favoriseret af lavere energiudgifter i fyringssæsonen 1990/91?
2. Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at hindre denne konkurrenceforvridning inden for væksthushusholdninger i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(13. maj 1991)

1. og 2. Den tarif for naturgas til gartnerier i Nederlandene, som det ærede medlem henviser til, blev indført med virkning fra produktionsåret 1987/88 og er baseret på udviklingen i gennemsnitsprisen for tung fyringsolie i en periode på tolv måneder forud for det kvartal, for hvilket gasprisen fastsættes.

Kommissionen rejste ikke indvendinger imod tariffen. Da den fastlagde sin holdning, tog den hensyn til de tillægsbeløb, der opkræves for gartneriers gasforbrug i forhold til gasforbruget i den tilsvarende industrisektor (tarif D).

I 1989 blev der indført en ny tarifordning for gartnerier, der skal gælde i fem år. Den nye ordning omfatter også en gaspris, der er baseret på prisen for tung fyringsolie i de foregående tolv måneder. Proceduren i Traktatens artikel 93, stk. 2⁽¹⁾, blev iværksat for en del af tariffen, som siden blev godkendt af Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 103 af 25. 4. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2779/90
af Dimitrios Nianias (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. december 1990)
(91/C 241/09)

Om: Anvendelse af farlige plantesundhedsmidler

Ifølge en undersøgelse, der for nylig er publiceret i Athen, er en række plantesundhedsmidler, der er forbudt i andre lande, frit tilgængelige i Grækenland.

Kan Kommissionen oplyse, hvad den eksisterende lovgivning på såvel fællesskabsniveau som på nationalt niveau i EF er med hensyn til handel, opbevaring, transport og brug af plantesundhedsmidler? Hvorledes forklarer Kommissionen denne uheldige situation i Grækenland, og hvilke skridt agter den at tage for at sikre den bedst mulige beskyttelse af forbrugerne?

vet sigter på at forhindre større uheld og at begrænse deres følger for mennesket og miljøet.

(¹) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979.

(²) Senest ændret ved direktiv 90/533/EØF (EFT nr. L 296 af 27. 10. 1990).

(³) Dok. KOM(89) 34.

(⁴) EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(27. juni 1991)

Kommissionen kender ikke noget til den undersøgelse, det ærede medlem henviser til.

Da der ikke er vedtaget EF-retsfor skrifter for tilladelse og brug af plantebeskyttelsesmidler, falder sådanne forhold stadig under medlemsstaternes ansvar, medmindre der er truffet foranstaltninger efter Rådets direktiv 79/117/EØF (¹), hvori der er givet forbud mod eller strenge begrænsninger af markedsføring og brug i Fællesskabet af en række virksomme stoffer, som er anført i direktivets bilag. Kommissionen har opfordret de græske myndigheder til at gennemføre direktivets bestemmelser i henhold til bilaget, som det nu foreligger (²).

Kommissionen forelagde i februar 1989 et ændret forslag om markedsføring af EØF-godkendte plantebeskyttelsesmidler (³), der drejer sig om harmonisering af tilladelse af og krav til plantebeskyttelsesmidler, der markedsføres eller bruges i Fællesskabet. Dette forslag er nu nået langt i drøftelserne i Rådet. Når direktivet er vedtaget, vil det gradvis medføre større ensartethed med hensyn til plantebeskyttelsesmidler i de forskellige medlemsstater. Da plantebeskyttelsesmidler er udviklede formuleringer, som er fint afstemt efter landbrugs-, plantesundheds- og miljøvilkårene i det område, hvor det er hensigten at bruge dem, vil der fortsat være en række forskelle, da disse vilkår er stærkt forskellige rundt om i Fællesskabet.

Det bør med hensyn til fremstilling og opbevaring bemærkes, at nogle kemikalier, herunder plantebeskyttelsesmidler og pesticider, er dækket af kravene i Rådets direktiv 82/501/EØF (⁴), det såkaldte Seveso-direktiv, om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter. Direktivet gælder for bestemte anlæg — både til fremstilling og opbevaring af sådanne kemikalier — hvis den samlede mængde på stedet er på eller kan blive over en nærmere fastsat mængde. Direkti-

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2887/90

af Panayotis Roumeliotis (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. januar 1991)

(91/C 241/10)

Om: Import af giftige foderstoffer fra Sydamerika til EF's medlemsstater

Der er fremkommet oplysninger om, at der til EF er indført foderstoffer hovedsagelig fra Sydamerika, som indeholder giftige stoffer og kan påføre mennesker, der forbruger kød fra dyr, der er fodret hermed, hjerne-, lever- og nerveskader, ligesom dette foderstof kan medføre fosterskader. De giftige stoffer stammer fra en plante, der udvikles sammen med soya og indgår i soyaindholdet i det endelige produkt.

Kommissionen spørges, om den agter at træffe foranstaltninger med henblik på at konstatere, om og i hvilket omfang dette foderstof kan skade dyr og mennesker, og om der bør tages skridt til at standse import af disse foderstoffer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(15. april 1991)

Ifølge de oplysninger, der er indhentet fra medlemsstaterne, er soja fra det geografiske område, der er forurenet af *Datura ferox*, fortsat acceptabel for såvel dyrs som menneskers sundhed. Indtil nu har Kommissionens tjenestegrene ikke fået underretning om tilfælde af akut forgiftning.

Der er med hensyn til indholdet i foder af ukrudtsfrø indeholdende alkaloider eller glukosider fastsat en række grænseværdier i Rådets direktiv 74/63/EØF af 17. december 1973 om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer (¹). For nuværende kan *Datura ferox* forekomme i foder med høst 3 000 mg/kg.

Forureningen af soja med frø af *Datura ferox* er i øjeblikket genstand for en undersøgelse, der finansieres af Kommissionen, og hvori der deltager forskningstjenester fra flere medlemsstater.

Så snart Kommissionen har resultatet af den igangsværende undersøgelse, vil den — ifølge de fastsatte procedureregler for tilpasning af normer til udviklingen i den videnskabelige viden — konsultere medlemsstaterne og i givet fald ændre de nuværende bestemmelser.

(¹) EFT nr. L 38 af 11. 2. 1974.

5. Overvejer Kommissionen at suspendere importen af disse tunprodukter, indtil de pågældende lande begynder at anvende allerede eksisterende, alternative fangstmetoder? I benægtende fald, hvorfor ikke?

(¹) EFT nr. C 262 af 16. 10. 1989, s. 44.

(²) EFT nr. C 9 af 15. 1. 1990, s. 14.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(13. juni 1991)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2959/90
af Hemmo Muntingh (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**
(11. januar 1991)
(91/C 241/11)

Om: Handel med tunfiskeprodukter og delfiner

Efter en kendelse afsagt af en amerikansk domstol havde De Forenede Stater indført forbud mod import fra Panama og Mexico af produkter af den gulfinnede tun på baggrund af bifangsterne af delfiner i den østlige tropiske del af Stillehavet. De sekundære følger deraf er, at fra december 1990 kan også importen fra lande, som selv importerer produkter af den gulfinnede tun fra Panama og Mexico, boycottes. Blandt disse lande er medlemsstaterne Spanien og Italien. I en nylig verbalnote til det amerikanske udenrigsministerium har Kommissionen meddelt de Forenede Stater, at den finder sådanne skridt ude af proportioner med lovgivningens målsætning. Kendelsen er nu appelleret til en højere instans i De Forenede Stater, og importforbuddet er derfor for kort tid siden blevet suspenderet.

1. Hvor stor en del udgør bifangsterne af delfiner af den samlede fangst af den gulfinnede tun? Hvor stor en del af de tunfiskeprodukter, hvor der er taget delfiner som bifangst, importerer EF? Hvor stor var denne andel i de sidste tre år?
2. Håndhæver Kommissionen det synspunkt, den gav udtryk for i svarene på spørgsmål nr. 2377/88 (¹) og nr. 352/89 (²), nemlig at den vil støtte alle foranstaltninger for at begrænse antallet af delfiner, der dræbes ved fangst af den gulfinnede tun? Hvordan harmonerer dette med verbalnoten til De Forenede Stater?
3. Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at det netop begrænser effektiviteten af beskyttelsen af delfiner ved tunfiskeri, at Italien og Spanien fortsætter med at importere produkter af den gulfinnede tun fra Panama og Mexico?
4. Hvad har Kommissionen foretaget sig over for de pågældende medlemsstater på baggrund af, at en sådan import ikke harmonerer med målsætningen om at begrænse drabene på havpattedyr til et minimum i forbindelse med det kommercielle fiskeri?

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt nøjagtige tal for, hvor store mængder delfiner der fanges i verden i forbindelse med tunfiskeri. Hovedinformationskilden er offentligt tilgængelige oplysninger fra Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) for den østlige tropiske del af Stillehavet, hvor delfinerne findes i større mængder end noget andet sted i verden, og hvor fartøjerne fra Fællesskabet ikke fisker.

Forbruget i Fællesskabet dækkes fortrinsvis med tunfisk fanget i den mellemøstlige del af Atlanterhavet og i Det Indiske Ocean, hvor tunfisk ikke lever sammen med delfiner.

Fællesskabet lægger stadig stor vægt på spørgsmålet om beskyttelse af alle havpattedyr og fastholder den holdning, det gav udtryk for i skriftlig forespørgsel nr. 2377/88 og nr. 352/89. I Fællesskabet gælder der bestemmelser om beskyttelse af delfiner i forbindelse med forordning (EØF) nr. 3626/82 (¹), hvorefter al handel med og import af hvaler er forbudt i Fællesskabet. Hvad angår importen af tunfisk fra Panama og Mexico, er det efter Kommissionens opfattelse ikke nødvendigt at træffe foranstaltninger mod de pågældende medlemsstater, så længe der ikke gælder internationale kriterier for, hvordan delfinerne bedst beskyttes.

Problemet med drab af delfiner i forbindelse med tunfiskeri må efter Kommissionens mening behandles internationalt, både hvad angår handel og beskyttelse af bestemte arter. Alle indgreb på området må være i overensstemmelse med internationale retsregler og principper. Kommissionen mener, at foranstaltninger til beskyttelse af levende ressourcer, herunder også delfiner, altid bør baseres på videnskabelige oplysninger og rådgivning. Det bedste vil derfor være at forsøge at løse problemet på internationalt niveau, i stedet for at en part ensidigt fastsætter bestemmelser om bevarelse og miljøbeskyttelse. Den bedste fremgangsmåde vil være at behandle spørgsmålet i IATTC, som Kommissionen arbejder tæt sammen med, eller i andre tilsvarende internationale fora.

Hvad angår verbalnoten til De Forenede Staters myndigheder den 25. oktober 1990 og endnu en note den

28. marts 1991, gav Kommissionen her udtryk for sin støtte til formålet med den amerikanske lovgivning om beskyttelse af havpattedyr, men følte samtidig, at virkningerne af dele af lovgivningen for de såkaldte »mellemhandlere« (også dem i Fællesskabet) helt var ude af proportion med lovgivningens målsætning. Kommissionen mente også, at lovgivningen som den er udformet vil virke destabiliserende i Fællesskabet og på verdensmarkedet for tun.

Ifølge de amerikanske bestemmelser blev der den 20. februar 1991 indført forbud mod import fra Mexico med det resultat, at flere varer fra Fællesskabets medlemsstater også vil blive berørt af de sekundære følger af importforbuddet fra den 24. maj 1991. Da betingelserne i de amerikanske bestemmelser er blevet skærpet, vil også andre lande som Venezuela og Vanuatu blive ramt af boykot i første led.

(¹) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3041/90

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1991)

(91/C 241/12)

Om: Oparbejdning og genanvendelse af plasticaffald

Forbruget af plastic i Vesteuropa er på ca. 26 mio. tons om året, hvilket medfører en affaldsmængde på ca. 8 mio. tons eller 7% af den samlede mængde fast affald i kommunerne.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke retningslinjer der følges i EF's politik for behandling af plasticaffald, herunder udskillelse, genvinding og genanvendelse af plastic?

Er Kommissionen i stand til at forudsige, hvor stor en andel biologisk nedbrydelig plastic i den nærmeste fremtid til udgøre i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(3. maj 1991)

Kommissionen er klar over, at plastaffald udgør et forvaltningsproblem på grund af de store renovationsmængder, der er tale om, og som følge af at behandlingen af dette affald ofte sker under betingelser, hvor der ikke tages hensyn til miljøet. Plastaffald tegner sig for 7 vægtprocent og 25 rumfangsprocent af alt husholdningsaffald.

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt en særlig fællesskabspolitik for behandling af plastaffald. Den politik, den følger på dette område, er indeholdt i dens meddelelse til Rådet og Parlamentet af 8. september 1989 (¹) vedrørende Fællesskabets strategi for affaldsforvaltning.

Denne politik er koncentreret om følgende prioriterede områder:

- hindring af produktionen af affald ved valg af teknologier og produkter
- genbrug
- optimering af den endelige bortskaffelse.

For så vidt angår genbrug specificeres det i meddelelsen, at fremme heraf bør dreje sig om:

- forskning og udvikling af teknikker
- optimering af systemer for indsamling og sortering (selektiv indsamling, elektromekanisk sortering osv.)
- nedbringelse af de eksterne omkostninger
- skabelse af markeder for produkter stammende fra genbrug.

Affald af plastemballager, som har indeholdt flydende levnedsmidler, er i øvrigt omfattet af Rådets direktiv 85/339/EØF af 27. juni 1985 om emballager til flydende levnedsmidler (²). I henhold til dette direktiv er medlemsstaterne forpligtet til at træffe foranstaltninger bl.a. med henblik på:

- at lette genanvendelse og/eller genindvinding af disse emballager og for så vidt angår ikke-genanvendelige emballager
- at fremme selektiv indsamling heraf
- at udvikle effektive metoder til frasortering af disse emballager fra husholdningsaffald
- at fremme afsætningsmulighederne for materialer udvundet af disse emballager.

Kommissionen erfor øjeblikket i færd med at udarbejde et direktivforslag om emballager i almindelighed, som skal gælde samtlige former for emballage (af plast eller ej), herunder emballager for flydende levnedsmidler.

For så vidt angår bionedbrydelige former for plast har Kommissionen endnu ikke udviklet en ad hoc-politik og er ikke i stand til at forudse, hvor stor en del af affaldet, bionedbrydelig plast vil udgøre i den nærmeste fremtid inden for Det Europæiske Fællesskab.

Umiddelbart ser det ud til, at bionedbrydeligheden bidrager til den endelige bortskaffelse, eftersom den fører til, at en bestemt form for affald forsvinder. Der er imidlertid flere problemer forbundet hermed, navnlig: bionedbryde-

lighedens indflydelse på forbrugeradfærden; bionedbrydelighedens effektivitet på affaldspladserne; kvaliteten af den opnåede kompost; definition af bionedbrydelighed.

(¹) Dok. SEC(89) 934 endelig udg.

(²) EFT nr. L 176 af 6. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 34/91

af Sérgio Ribeiro (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. februar 1991)

(91/C 241/13)

Om: Naturgasprojekt for Portugal

Energispørgsmålet er af afgørende betydning for Portugals erhvervsliv, eftersom det er så sårbart på grund af sin afhængighed af energi og olieprodukter i almindelighed, så naturgasprojektet for Portugal fortjener den største opmærksomhed. Imidlertid er der også grund til at være yderst påpasselig på baggrund af hele situationen omkring indgivelsen af ansøgninger om deltagelse i en konkurrence om opførelse af et kraft-/varmeværk og om opførelse og drift af terminalen og det primære naturgasnet. Der er nemlig blandt ansøgerne nogle »sværvægtede«, som spiller på kontakter og rejser i en grad, som har vakt offentlig opsigt, for ikke at sige mistro. Som om det ikke var nok, har man samtidig annonceret, at det portugisiske gasselskab Gás de Portugal (GDP) vil blive privatiseret i 1991, hvilket vil være af interesse for det franske gasselskab Gaz de France, der er med i en af de to konkurrerende grupper.

Hertil kommer, at projektet vil få bevillinger fra REGEN, men disse vil kun være til rådighed indtil 1993, hvilket yderligere forværrer konsekvenserne af forsinkelserne i udskrivningen af konkurrencen, og dette kan give anledning til overilede hastebeslutninger, eller at afgørelserne i realiteten træffes på forhånd.

Følger Kommissionen denne sag, og deler den vor bekymring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(21. maj 1991)

Der er offentliggjort en meddelelse om udbud af konstruktionen af naturgasterminalen i Setúbal og gasrørledningen Setúbal-Brage i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Fristen for indgivelse af bud udløb den 7. februar 1991, og den portugisiske regering skal træffe sin afgørelse senest den 7. maj 1991. De nærmere regler vedrørende udbuddet er blevet meddelt Kommissionen, der som led i behandlingen af projektet i forbindelse med fællesskabsinitiativet REGEN er i regelmæssig kontakt med de portugisiske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 76/91

af Llewelly Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1991)

(91/C 241/14)

Om: Støtteansøgninger fra British Nuclear Fuels og Cumbria grevskabsråd i Det Forenede Kongerige

Hvilke ansøgninger om regionaludviklingsstøtte har Kommissionen modtaget fra

1. British Nuclear Fuels plc
2. Cumbria grevskabsråd

i Det Forenede Kongerige pr. år siden 1980?

I tilfælde af at der var nogen ansøgninger, hvad mandede de da ud i?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(21. maj 1991)

1. Kommissionen sender direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat fortegnelsen over de projekter, hvortil der er ydet finansiering fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i tidsrummet 1980—1990 på grundlag af ansøgninger, som Det Forenede Kongerige har indgivet til fordel for »British Nuclear Fuels plc« og »Cumbria County Council«.

2. Af fortrolighedshensyn kan Kommissionen ikke give nærmere oplysninger om ansøgninger, som der ikke er truffet afgørelse om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 94/91

af Proinsias De Rossa (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1991)

(91/C 241/15)

Om: Stormskader i Irland

Kommissionen bedes med henvisning til de forskellige beslutninger, som Europa-Parlamentet vedtog i januar og marts 1990 som følge af stormskader langs Fællesskabets vestlige kystlinje, redegøre for, hvilke muligheder nationale og lokale myndigheder i sådanne tilfælde har for EF-finansiering af arbejdet med afhjælpning af skaderne samt for, hvilke skridt den har taget til udarbejdelse af et program til beskyttelse af Fællesskabets kystlinjer og infrastruktur ved kysten, der udsættes for erosion og stormskader?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(24. april 1991)

Der kan fås EF-tilskud fra strukturfondene til kystbeskyttelsesforanstaltninger, men kun når de er forbundet med foranstaltninger til økonomisk udvikling, som er dækket af prioriteter fastsat i en fællesskabsstøtteramme. Der er ikke nogen specifikke bestemmelser i så henseende i fællesskabsstøtterammen for Irland. De eneste — begrænsede — muligheder findes i foranstaltningerne i programmerne for turisme og udvikling af landdistrikterne, som omfatter kystinfrastrukturer, og hvor tilskud kan tænkes, hvis det er forbundet med et godkendt projekt under det ene eller det andet af disse programmer.

Kommissionen har forelagt Rådet forslag til forordning ⁽¹⁾ med henblik på beskyttelse af kystområderne og farvandene i forbindelse med Det Irske Hav, Nordsøen, Østersøen og den nordøstlige del af Atlanterhavet. Dette initiativ (benævnt NORSPA) omfatter støtte til kapitalinvesteringer i andet end infrastruktur, og det vil også bidrage til pilot- og demonstrationsprojekter, initiativer til bevidstgørelse, forskning, bedre kontrol, informationsudveksling og teknologioverførsel. Rådet har også fået forelagt et forslag til forordning vedrørende finansiering af miljøforanstaltninger (herunder sikring af kystområder og farvande), som kaldes LIFE ⁽²⁾. Hvis og når Rådet vedtager LIFE, vil det indbefatte de eksisterende finansielle instrumenter, herunder NORSPA, hvis sidstnævnte er vedtaget til den tid.

1991-budgettildelingen til LIFE er 30 mio. ecu og til NORSPA yderligere 5,5 mio. ecu.

Endelig er en meddelelse fra Kommissionen til Rådet med forslag til en strategi for en omfattende kystområdepolitik også under udarbejdelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(90) 498.

⁽²⁾ Dok. KOM(91) 28 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 101/91
af Gérard Monnier-Besombes og Claire Joanny (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(11. februar 1991)

(91/C 241/16)

Om: A posteriori-finansiering af forudgående undersøgelser

Den 19. november 1990 tildelte Kommissionen 350 000 ecu gennem EFRU til etablering af et tunnelprojekt under Somport-passet (Pyrénées-Atlantiques) og især »en ge-

ologisk undersøgelse og rekognosceringsarbejder i forbindelse med tunnelens udmunding mod Frankrig«.

På denne dato var den statslige undersøgelse i Frankrig om tunnelprojektet afsluttet (undersøgelsen varede fra 8. oktober til 16. november 1990). Den forudgående geologiske undersøgelse, som er finansieret af Kommissionen, og hvis resultater burde have stået i undersøgelsesprotokollen, vil således først finde sted efter at beslutningsprocessen er påbegyndt eller afsluttet.

Har Kommissionen for vane at a posteriori-finansiere gennemførlighedsundersøgelser, som de, der har anmodet om dem, med al tydelighed ikke vil tage hensyn til?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(14. maj 1991)

Den i henhold til artikel 10 i EFRU-forordningen finansierede undersøgelse, som de ærede medlemmer henviser til, blev godkendt til samfinansiering af Kommissionen efter anmodning fra de pågældende franske og spanske myndigheder. Det er Kommissionens opfattelse, at disse myndigheder vil tage hensyn til resultaterne af undersøgelsen og til andre spørgsmål, herunder udfaldet af opinionsundersøgelsen, når der træffes endelig afgørelse om den tekniske og økonomiske gennemførlighed af Somport-tunnelprojektet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 146/91
af Gianfranco Amendola og Virginio Bettini (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(11. februar 1991)

(91/C 241/17)

Om: EF-finansiering til Como kommune

Como kommune har opnået finansiering fra EF til opførelse af et parkeringshus i Via Ambrosali. På grund af miljøkrav er projektet blevet standset og skal nu gennemføres i det tidligere »Pessina«-område. Oprindeligt var de 4 mia. lire, som EF-støtten udgjorde, beregnet til ophjælpning af små og mellemstore virksomheder, men der er nu risiko for, at de anvendes til andet formål. Como kommune hævder, at den fra EF har fået tilladelse til at anvende midlerne på et senere tidspunkt. Har Kommissionen kendskab til disse forhold, og mener den ikke, at den bør inddrage en bevilling af midler, som muligvis vil blive anvendt til et projekt, der har betydelige virkninger for miljøet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(13. juni 1991)

De italienske myndigheder bad den 17. marts 1989 Kommissionen om at ændre finansieringsplanen for særprogrammet for tilskudsområdet i provinsen Como, der blev godkendt af Kommissionen den 22. oktober 1987 ifølge forordning (EØF) nr. 219/84⁽¹⁾. En foranstaltning til forbedring af nedslidte industrigrunde, som ikke længere var berettigede til finansiering, blev erstattet af tilskud til sanering af det område, som tidligere var kendt som Pessina; det omfattede nedrivning af industribygninger, der ikke længere var i brug, og anlæggelse af en underjordisk busstation og bilparkering.

Hovedformålet med dette tilskud var i forbindelse med de øvrige foranstaltninger såvel under særprogrammet som ved andre programmer at forbedre miljøet og den fysiske planlægning af det nedslidte område.

Kommissionen meddelte den 11. maj 1989 de italienske myndigheder, der er ansvarlige for styring af særprogrammet, at den ændring, der var anmodet om, var blevet godkendt.

Der har endnu ikke været udbetalinger fra EFRU til Pessina-projektet. Såvidt Kommissionen forstår, har Como kommune for nylig indledt en vurdering af projektets indvirkning på miljøet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 27 af 31. 1. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 149/91

af Jesús Cabezón Alonso (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. februar 1991)

(91/C 241/18)

Om: Godkendelse af distriktslagteriet i Torrelavega (Cantabria)

De kommunale myndigheder i Torrelavega (Cantabria, Spanien) anmodede for nogle måneder siden om godkendelse af distriktslagteriet.

Kommissionen har afslået anmodningen om godkendelse.

Hvis dette forholder sig sådan, hvad er så begrundelsen for Kommissionens afgørelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(4. juni 1991)

I henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 64/433/EØF⁽¹⁾ inspicerer Kommissionen hvert år et udsnit af de virksom-

heder, de nationale myndigheder har godkendt til samhandel mellem medlemsstaterne. Som led i denne inspektion aflagde en veterinær ekspert fra Kommissionen besøg på distriktslagteriet i Torrelavega den 14. november 1990.

Ifølge artikel 8 i direktivet henhører det under medlemsstaterne at opstille listen over godkendte virksomheder og i givet fald, hvis betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt, at tilbagekalde denne. Kommissionen har således ikke kunnet tilbagekalde godkendelsen af den pågældende virksomhed.

Imidlertid underrettede Kommissionen efter inspektionen de spanske myndigheder om de alvorlige mangler, som var konstateret i slagteriet. Myndighederne har således fulgt henvendelsen op og truffet de foranstaltninger, der var nødvendige, for at kød fra virksomheden ikke indgår i samhandelen mellem medlemsstaterne.

Det ærede parlamentsmedlem bør henvende sig til den spanske veterinærtjeneste for at få yderligere oplysninger.

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 155/91

af Max Simeoni (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. februar 1991)

(91/C 241/19)

Om: Respekt for dyrelivet og direktiv 79/409/EØF

Den offentlige undersøgelse i kommunerne Borce og Urdos (Pyrénées Atlantiques) med henblik på vejprojektet i Aspe indeholdt kun to linjer om dyrelivet.

Aspe-dalen udgør et naturligt levested for bjørnen og omfatter utallige ynglesteder for fuglearter, der er beskyttet af direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾. De publikationer, Grimmet og Jones udgav i 1989, indeholder en oversigt over de pågældende arter i Aspe-dalen, og der er virkelig mange.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe, for at IMP-bevillingerne af 21. december 1989 ikke anvendes i modstrid med ovennævnte direktiv?

Ville det ikke være bedre at satse på jernbanelinjen, som følger sig ind i landskabet og mange steder løber under jorden?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(21. maj 1991)

Kommissionen tilslutter sig det ærede parlamentsmedlems ønske om, at der tages hensyn til naturbeskyttelsen, når der gennemføres foranstaltninger, som finansieres af strukturfondene, navnlig foranstaltningerne under de integrerede Middelhavsprogrammer (IMP).

Hvad angår beskyttelsen af bjørnen og de mange fuglearter i Aspe-dalen må det erindres, at de arbejder, som gennemføres under de nationale myndigheders ansvar som led i foranstaltninger, der finansieres inden for IMP, skal være i overensstemmelse med de nationale bestemmelser og EF-forskrifterne for miljøbeskyttelse, navnlig undersøgelserne af miljøindvirkningen. IMP for Aquitaine indeholder i øvrigt en række specifikke bestemmelser om beskyttelse af landbjørnen.

I forbindelse med de halvårige møder i tilsynsudvalget for IMP kontrollerer Kommissionens tjenestegrene, om de procedurer, der kræves i henhold til de nationale bestemmelser og EF-forskrifterne om miljøbeskyttelse, virkelig er blevet gennemført på regionalt og lokalt plan; i 1990 understregede de formelt over for myndighederne for regionen Aquitaine, at der kun kunne indgås forpligtelse for EF-bevillingerne, hvis disse procedurer blev fulgt. I øvrigt har Kommissionen finansielt bidraget til en undersøgelse af Somport-passagen, således at man bedre kan vurdere de forskellige muligheder for forbindelsen gennem Pyrenæerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 161/91

af Bernhard Sälzer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. februar 1991)

(91/C 241/20)

Om: Anvendelse af bionedbrydelige kunststoffer

I en betænkning fra det tyske forbundsministerium for forskning og teknologi drages der den konklusion, at anvendelsen af bionedbrydelige kunststoffer til emballering af levnedsmidler er i modstrid med visse EF-retsbestemmelser.

Er Kommissionen på denne baggrund rede til at ændre følgende direktiver: 90/128/EØF⁽¹⁾, 85/572/EØF⁽²⁾ og 82/711/EØF⁽³⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 75 af 21. 3. 1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. L 297 af 23. 10. 1982, s. 26.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(15. maj 1991)

De direktiver, det ærede medlem henviser til, er særdirektiver i henhold til artikel 3 i Rådets direktiv 89/109/EØF af 21. december 1989 om materialer og genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler⁽¹⁾, som træder i stedet for direktiv 76/893/EØF⁽²⁾. Heri iværksættes for så vidt angår plaststoffer det princip om inertitet, der er omtalt i del 2 til direktiv 89/109/EØF, således at det sikres at levnedsmidler, der kommer i kontakt med plaststofferne, bevarer deres renhedsgrad.

Anvendelsen af biologisk nedbrydelige plaststoffer til levnedsmiddelemballager er tilladt for så vidt, som disse stoffer opfylder de generelle krav i ovennævnte direktiver.

Der er derfor ingen grund til at ændre de pågældende direktiver af de grunde, det ærede medlem anfører.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 38.

⁽²⁾ EFT nr. L 340 af 9. 12. 1976, s. 19.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 194/91
af Diego de los Santos López (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. februar 1991)
(91/C 241/21)

Om: Tildeling af midler fra strukturfondene

Med henblik på at afhjælpe landbruget i de ugunstigt stillede regioner i Spanien, som er dårligst stillede med hensyn til landbrugsstrukturer, indførte EF med forordning (EØF) nr. 1118/88⁽¹⁾ en fælles foranstaltning med henblik på at bidrage til en betydelig forbedring af situationen i de spanske regioner. For at de pågældende regioner kan modtage denne støtte, skal de spanske myndigheder udarbejde et eller flere programmer, gennem hvilke hjælpen skal kanaliseres og give Kommissionen meddelelse herom.

Den fælles foranstaltning er af en varighed på fem år, og der er afsat et beløb på 450 mio. ecu.

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor en del af disse EF-midler, der er anvendt til investeringer i Andalusien?

⁽¹⁾ EFT nr. L 107 af 28. 4. 1988, s. 3.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(18. april 1991)

Nedenfor angives de refusioner, som EUGFL, Udviklingssektionen, har udbetalt for 1988 og 1989, samt de

forskud, der er ydet for 1990, til den spanske regering for foranstaltninger iværksat i Andalusien i henhold til forordning (EØF) nr. 1118/88:

Foranstaltning	mio. pta.
Infrastrukturer	1 359,1
Vandingssystemer	587,7
Bekæmpelse af jorderosion	450,4
Forbedring af skove	257,6
I alt	2 654,8

NB: Der foreligger en supplerende anmodning om forskud på 1990-tranchen, men for øjeblikket har Kommissionen ikke kendskab til, hvor stor en del der vedrører det enkelte autonome samfund.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 205/91

af Heinz Köhler (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1991)

(91/C 241/22)

Om: Målområde 5b i Bayern (Tyskland)

Den 6. juni 1990 vedtog Kommissionen fællesskabsstøtterammen for mål 5b for Bayern.

Hvilke programmer eller projekter i Bayern vil blive støttet finansielt som led i de foranstaltninger, der skal gennemføres i overensstemmelse med mål 5b?

Med hvilke beløb vil EF støtte finansieringen af programmerne og projekterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(24. april 1991)

Efter vedtagelsen af fællesskabsstøtterammen for udvikling af landdistrikterne i Bayern tilsendte Tyskland Kommissionen et operationelt program. Dette program blev vedtaget af Kommissionen den 4. december 1990; det omfatter de regioner, der omhandles i bilaget til Kommissionens beslutning 89/426/EØF ⁽¹⁾.

Foranstaltningerne i dette program medfinansieres af EUGFL, EFRU og ESF.

Der er navnlig tale om diversificering, omstilling og tilpasning af landbrugssektoren (EUGFL), udvikling og

diversificering af sektorer uden for landbruget (EFRU), beskyttelse af miljøet, naturen og landskabet (EUGFL, EFRU) og udvikling af menneskelige ressourcer (ESF).

Fællesskabet yder et tilskud til dette program på i alt 208 680 mio. ecu, der fordeler sig som følger: EUGFL 88 805 mio. ecu, EFRU 67 102 mio. ecu og ESF 52 773 mio. ecu.

⁽¹⁾ EFT nr. L 198 af 12. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 230/91

af Christopher Jackson (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1991)

(91/C 241/23)

Om: EF-direktiv om tyresæd

Direktivet om tyresæd (88/407/EØF ⁽¹⁾) trådte i kraft 1. januar 1990, og det er blevet hævdet, at al sæd, der anvendes internt eller inden for EF efter 1. januar 1993 skal være i overensstemmelse med alle bestemmelser i direktivet ved gennemførelsen af det indre marked den 1. januar 1993.

Sæd fås sædvanligvis fra unge tyre med det formål at anvende det nogle år senere, hvis resultaterne af afkomsundersøgelsen er gode. Inden for kunstig befrugtning opereres med en cyklus på ca. syv år. Direktivet kunne således få alvorlige følger for visse mindre opdrættere, som har opbevaret sæd som en genetisk reserve, hvis ovennævnte fortolkning er korrekt.

1. Fortolker Kommissionen EF-direktivet om tyresæd således at kun sæd, der er i overensstemmelse med alle aspekter af direktivet kan anvendes inden for medlemsstaterne efter 1. januar 1993?
2. I så fald er Kommissionen da enig i, at passende undtagelser bør overvejes i en overgangsperiode navnlig for at tage højde for mindre opdrætteres problem osv.?
3. Mener Kommissionen, at det er nødvendigt med andre ændringer af direktivet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(19. april 1991)

1. Det er Kommissionens mål at nå frem til, at al sæd, der anvendes i Fællesskabet, opfylder samme høje sund-

hedsnormer. Det er i overensstemmelse med det erklærede mål i artikel 18 i Den Europæiske Fælles Akt, nemlig et højt beskyttelsesniveau. Kommissionen anerkender imidlertid, at ikke alle bestemmelserne i direktiv 88/407/EØF kan anvendes fuldt ud på sæd, der bruges på det indre marked efter den 1. januar 1993.

2. Det første og allervigtigste skridt vil være at regulere brugen af eksisterende lagre, navnlig af sæd fra tyre, der er vaccineret mod mund- og klovesyge og IBR. Sådanne lagre kunne anvendes i oprindelseslandet under iagttagelse af skærpede forholdsregler.

3. Kommissionen vil senere i år foreslå Rådet at tage disse aspekter såvel som andre forhold, f.eks. sæd opsamlet på bedriften, under overvejelse. Der vil også blive foreslået nogle tekniske ændringer for at tage hensyn til ny teknologi.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 236/91

af François-Xavier de Donnea (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. februar 1991)
(91/C 241/24)

Om: Fri bevægelighed for dyr

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at foreslå for at sikre fri bevægelighed for fugle til falkejagt i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(14. maj 1991)

I Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 om gennemførelse i Fællesskabet af Konventionen om International Handel med Udryddelsestruede Vilde Dyr og Planter⁽¹⁾ er jagtfulge medtaget i bilag nr. C, del 1, hvilket indebærer, at import, eksport, reeksport samt al omsætning af disse inden for Fællesskabet til kommercielle formål er forbudt.

Forordningen indeholder en bestemmelse om et system af tilladelser og certifikater i forbindelse med de pågældende aktiviteter, herunder bl.a. ikke-kommercielle aktiviteter som f.eks. falkonérjagt.

Jagtfulge, som er dækket af sådanne dokumenter, kan omsættes frit inden for Fællesskabet, medmindre medlemsstaterne har iværksat foranstaltninger til beskyttelse af deres egne bestande af jagtfulge i medfør af artikel 15 i

forordning (EØF) nr. 3626/82. I sådanne tilfælde kan import til de pågældende medlemsstater evt. gøres til genstand for yderligere restriktioner eller direkte forbud.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 253/91

af Cristiana Muscardini (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. marts 1991)
(91/C 241/25)

Om: Ulovligt fiskeri i Napoli-bugten

Trods utallige interventioner fra ordensmagtens side drives der i stadig stigende grad ulovligt fiskeri i Napoli-bugten, navnlig i Nisida-området.

Kan Kommissionen iværksætte en aktion, der kan bidrage til at bekæmpe dette for både miljøet og fiskebestanden i Middelhavet særdeles skadelige fænomen, og i betragtning af den utilstrækkelige grad af de hidtil gennemførte interventioner inddrage havnemyndighederne og kystvagten i overvågningsarbejdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(24. april 1991)

Kommissionen deler det ærede medlems uro og bekymring over de omtalte forhold.

Kommissionens kontrolbeføjelser, og især de beføjelser, der er tildelt dens inspektører, giver kun mulighed for at overvåge den kontrol, der udøves af de nationale myndigheder af overholdelsen af Fællesskabets forskrifter for bevarelses- og kontrolforanstaltningerne.

Kommissionen forpligtede sig i sit dokument om overvejelser om retningslinjer for en fælles fiskeriordning i Middelhavet⁽¹⁾ til at fremsætte forslag om indførelse af en fælles ordning for forvaltning af ressourcerne i Middelhavet.

Indtil disse forslag og Rådets afgørelse herom foreligger, har kyststaten fortsat det fulde ansvar for kontrollen med anvendelsen af gældende foranstaltninger i italienske farvande.

⁽¹⁾ Dok. SEC(90) 1136 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 260/91
af Max Simeoni og Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. marts 1991)

(91/C 241/26)

Om: Øer og ømråder i Fællesskabet

Til trods for de forskellige beslutninger og betænkninger, som Europa-Parlamentet har vedtaget, har Kommissionen endnu ikke offentliggjort en fuldstændig liste over øer og randområder ved Fællesskabets kyster med de relevante fysiske og socio-økonomiske indikatorer.

Der er hidtil ikke i tilstrækkelig høj grad blevet taget hensyn til de særlige problemer for disse øer og områder.

Det fremgår af alle disse betænkninger, at ulighederne mellem de rige og de fattige områder er blevet større efter mere end ti års EFRU-virksomhed.

Det er ikke bevist, at de gennemførte foranstaltninger som for eksempel de integrerede programmer og især IMP, IUA og de regionale udviklingsprogrammer har nået deres mål.

Gennemførelsen af det indre marked fra den 1. januar 1993 skal give alle Fællesskabets regioner mulighed for at drage fordel af det forventede økonomiske opsving.

Man har som mål sat sig økonomisk og social samhørighed.

Det er Kommissionen, der skal udarbejde alle forslagene og træffe alle foranstaltningerne med henblik herpå, i påkommende tilfælde gennem særlige incitamenter eller undtagelser som nævnt i EØF-Traktatens artikel 8 C.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Agter den at tage hensyn til øområdernes omfang og særlige karakter ved beregningen af prisindekset eller BNP for disse områder?
2. Agter den som led i det interregionale samarbejde at støtte disse øområders bestræbelser på at oprette et europæisk center for dokumentation og information for øer og ømråder?
3. Har den til hensigt at fremsætte forslag med henblik på bevarelse og udvikling af øernes landbrugsproduktion, der lider under EF-foranstaltningerne om begrænsning af landbrugsproduktionen?

4. Vil den forelægge forslag med henblik på at fremme en særlig politik for sø- og lufttransport til disse områder?
5. Agter den sammen med de nationale og regionale myndigheder at udarbejde særlige skattemæssige bestemmelser, der skal muliggøre en udvikling af disse områder inden for alle sektorer af økonomien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(21. juni 1991)

Kommissionen er helt klar over de særlige problemer for øer og har i vidt omfang taget hensyn hertil ved fastlæggelsen af de generelle mål for Fællesskabets strukturforanstaltninger. Langt størsteparten af øerne indgår i de tilbagestående regioner (mål 1-områder).

Med hensyn til de øer, der ligger længst væk fra Fællesskabet (som indgår i de såkaldte »ultraperiferiske regioner«), har Kommissionen allerede foreslået programmer med særligt formål: POSEIDOM (Guadeloupe, Guyana, Martinique og Reunion) (som er vedtaget af Rådet — Beslutning 89/687/EØF), POSEICAN (De Kanariske Øer) og POSEIMA (Açorerne og Madeira). Disse programmer, der er flerårige og omfatter flere grene, indebærer tilpasninger af de forskellige fælles politikker til de hindringer, der er særegne for disse regioner. Kommissionen godkendte i denne sammenhæng også initiativet REGIS til gunst for de samme regioner, som føjer sig til de øvrige strukturforanstaltninger for at lette regionernes integrering i den samlede europæiske økonomi med henblik på gennemførelsen af det indre marked.

Kommissionen kan som svar på de ærede medlemmers forskellige spørgsmål give nedenstående oplysninger for øerne som helhed:

1. BNP for en region er en økonomisk størrelse, der repræsenterer det endelige produktionsresultat af de produktive enheder, der er placeret i vedkommende region. Denne definition af BNP er den samme for alle regioner, også sådanne der har økarakter.

En regions økarakter kan eventuelt få statistikerne til at fastlægge beregningsmetoder eller til at benytte statistiske kilder, der er særlige for øer, under de nationale statistiske institutters ansvar, men den størrelse, der skal måles, er altid den samme.

2. Der blev på budgetkonto 5412 i 1990 etableret samarbejdsprojekter mellem øregioner med hensyn til energi, miljø og turisme. Den tværregionale samarbejdsplan står fortsat åben for yderligere erfaringsudveksling.

3. Kommissionen har medvirket til finansieringen af en række foranstaltninger, der er tilrettelagt med henblik på udvikling af landbrugsstrukturerne for en række øgrupper. I Det Forenede Kongerige har der været to programmer for de skotske øer, hvoraf det ene løber for øjeblikket. For Danmarks vedkommende godkendte Kommissionen ved udgangen af 1990 et operationelt program under mål nr. 5b, som til dels består i udvikling og diversificering af landbrugsproduktionen. Udvikling af landbrugsstrukturerne skal forbedre kvaliteten og forskelligartetheden af produktionen uden at øge den.

Fællesskabsinitiativet LEADER, som Kommissionen nyligt godkendte, kan bistå lokal udvikling i landdistrikter, herunder øer. Områder beliggende i mål 1- og 5b-områder er berettigede til at ansøge om bistand under LEADER.

Mål nr. 5a gælder for hele Fællesskabet, og foranstaltninger til udvikling af landbrugsstrukturerne kan måske ophjælpe de pågældende områder.

4. Kommissionen anerkender ved udvikling af politik for søtransport de særlige problemer for øer. Det er således i forslaget til en rådsforordning vedrørende anvendelse af princippet om frihed til tjenesteydelser til søtransport i medlemsstaterne særligt anerkendt, at medlemsstaterne kan pålægge pligt til offentlig tjenesteydelse, hvor dette er nødvendigt for at opretholde tilstrækkelig søtransport mellem øerne og hovedlandet eller mellem øerne indbyrdes.

Liberaliseringen af lufttransportmarkedet skaber adgang for lufttransportvirksomheder på ruter til og fra øer. I tilfælde hvor sådanne ruter ikke kan drives rentabelt, kan regeringerne anvende en særlig bestemmelse om pligt til offentlig tjenesteydelse.

5. Kommissionen har ikke til hensigt at undersøge specifikke skattebestemmelser.

regnskaber, bygger på de meddelte oplysninger, kan Kommissionen da gribe ind for at udvirke, at de myndigheder, som har til opgave at opgøre inflationen, styrkes, ikke kun i de pågældende byer men i hele landet? Kan Kommissionen også sikre, at priserne på forbrugsgoder reguleres på en sådan måde, at der bliver tale om ensartethed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(17. juni 1991)

Den officielle inflationsrate i Italien opgøres på grundlag af udsvinget i det forbrugerprisindeks for hele det italienske samfund, som beregnes ud fra priserne på ca. 900 varer og tjenesteydelser, der aflæses på ca. 26 000 udkigssteder i 93 byer af ca. 250 kommunale aflæsere, hvoraf kun 24 i hele Italien er politibetjente. Arbejdet med indsamling af data gennem ovennævnte aflæsere følges af revision og behandling af dataene af over 200 personer i de statistiske kontorer i kommunerne; det samlede antal kommunalt ansatte, der aflæser priser i kommunerne, andrager således over 460 personer.

Den inflationsrate, som det ærede medlem henviser til, er derimod den rate, som opgøres på grundlag af udsvingene i forbrugerprisindekset for arbejder- og funktionærfamilier. At dette indeks foretrækkes som hurtig inflationsindikator, skyldes at det foreligger tidligere.

Kommissionen offentliggør og benytter kun prisindekset for hele det italienske samfund, da det bedre kan sammenlignes med de andre medlemslandes. Dette indebærer bl.a., at Kommissionens vigtigste beslutninger om den økonomiske politik træffes under henvisning til den i afsnit 1 omhandlede indikator.

Kommissionen mener ikke, at den har beføjelser til at anmode den italienske regering om at ændre tilrettelæggelsen af dataaflæsningen, især ikke da aflæsningen giver tilfredsstillende resultater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 269/91

af **Cristiana Muscardini (NI)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(4. marts 1991)

(91/C 241/27)

Om: Opgørelse af inflationsraten

I Italien gennemføres opgørelsen af inflationsraten af 80 politibetjente i 20 byer. Man kan nemt forestille sig, hvor pålidelig den således opgjorte inflation er.

Eftersom de politiske beslutninger på det økonomiske område, som i stor udstrækning er afgørende for statens

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 293/91

af **Thomas Megahy (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(4. marts 1991)

(91/C 241/28)

Om: Deklarationer på alkoholholdige drikkevarer

Har Kommissionen til hensigt at fremsætte forslag, som kan ændre situationen i flere medlemsstater, hvor kravet om indholdsdeklarationer på fødevarers emballage ikke finder anvendelse på alkoholholdige drikkevarer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(14. maj 1991)

I Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽¹⁾ hedder det i artikel 6, stk. 3: «Med hensyn til drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, vedtager Rådet, på forslag af Kommissionen, inden udløbet af en frist på fire år fra dette direktivs meddelelse reglerne for angivelse af ingredienser og eventuelt af alkoholindhold».

I medfør af denne artikel foreslog Kommissionen i oktober 1982 en ændring til direktivet for at gøre listen over ingredienser obligatorisk i mærkningen af alkoholholdige drikkevarer. Europa-Parlamentet afgav positiv udtalelse om forslaget, men Rådet kunne ikke nå til enighed herom.

På baggrund af Domstolens afgørelser, bl.a. dommen af 12. marts 1987 »Lov om øls renhed«, og eftersom Kommissionen havde bebudet dette i sin meddelelse om den fri samhandel med levnedsmidler i Fællesskabet ⁽²⁾, har man ment det rigtigt at tage dette spørgsmål op på ny i forbindelse med et nyt udkast til ændring af direktivet om mærkning, som nu er til behandling i Kommissionens tjenestregrene.

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, senest ændret ved direktiv 89/395/EØF (EFT nr. L 186 af 30. 9. 1989).

⁽²⁾ EFT nr. C 271 af 24. 10. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 318/91

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. marts 1991)

(91/C 241/29)

Om: Reducering af fangstkvoteerne inden for fiskerisektoren og sociale ledsageforanstaltninger

Kommissionens begrænsning af fangstkvoteerne inden for fiskerisektoren vil medføre en reducere af antallet af fiskefartøjer og dermed — uvægerlig — øge antallet af arbejdsløse fiskere. En sådan situation kræver, at Kommissionen og de nationale regeringer fremmer særlige sociale beskyttelsesforanstaltninger. Hvilken form for støtte agter Kommissionen at yde med henblik på at beskytte de fiskere, der er blevet arbejdsløse som følge af ændringen af fangstkvoteerne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(3. juni 1991)

Det hører under Rådets kompetence at træffe afgørelse om de samlede tilladte fangstmængder (TAC) for hvert år. Nedsættelsen af de samlede tilladte fangstmængder for visse fiskebestande eller grupper af fiskebestande fastsættes på grundlag af de seneste videnskabelige udtalelser for at undgå, at bestandene bryder sammen, og indebærer ikke nødvendigvis en reduktion af antallet af fartøjer.

Hver enkelt medlemsstat har ansvaret for at forvalte sine egne kvoter på den bedst mulige måde.

Kommissionen kan ikke træffe særlige sociale beskyttelsesforanstaltninger som modstykke til Rådets afgørelser om nedsættelse af en bestemt TAC.

Ikke desto mindre fremgår det af Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om den fælles fiskeripolitik, at der er stor uligevægt mellem de disponible ressourcer og fiskerikapaciteten.

Denne uligevægt, som er forårsaget af overkapaciteten, medfører en hurtig forværring af bestandssituationen, hvilket betyder en hurtigere forringelse af de økonomiske og sociale vilkår for de kystsamfund, som er afhængige af fiskeriet.

Det er nødvendigt at afpasse fiskerikapaciteten efter ressourcerne, hvilket vil sige at EF-fiskerflåden må nedskæres.

For at imødegå de sociale konsekvenser af foranstaltningerne til reduktion af fiskeriindsatsen vil Kommissionen foretage en dybtgående undersøgelse af de forventede regionale og sociale følger af disse foranstaltninger og foreslå passende ledsageforanstaltninger.

Der vil i første omgang blive indledt en række undersøgelser for at få fastslået, hvilke regioner der vil blive hårdest ramt af disse foranstaltninger, og hvilke midler der vil være bedst egnede til at løse de problemer, som vil opstå i den forbindelse.

Denne foranstaltning skal indgå i den fælles strukturpolitik for fiskeriområdet og integreres i reformen af strukturfondene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 324/91

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. marts 1991)

(91/C 241/30)

Om: Udvinning af brunkul ved Drama i det nordøstlige Grækenland

Det græske statslige elselskab, DEH, har planer om at udvinde brunkul i et område på 10 000 ha ved Drama i det

nordøstlige Grækenland. Kullet skal anvendes til fire kraftværker, der endnu ikke er bygget. I 34 000 skriftlige klager og en erklæring fra samtlige borgmestre i området påpeges de alvorlige følger heraf for miljøet, lige fra sur nedbør til luft- og grundvandsforurening. 14 »important Bird Areas« kommer i farezonen.

1. Har Grækenland i forbindelse med disse planer gennemført en vurdering af miljøindvirkningen i overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾? Hvilke forholdsregler agter Kommissionen i benægtende fald at tage i den forbindelse?
2. Mener Kommissionen ikke, at fugledirektivet 79/409/EØF ⁽²⁾ vil blive overtrådt, når ovennævnte aktiviteter gennemføres?
3. Hvad agter Kommissionen at gøre for at styrke sin politik til beskyttelse af natur og miljø i EF og for at gøre det klart for Grækenland, at de skadelige miljøvirkninger af brunkulsprojektet i Drama er i modstrid hermed?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(8. maj 1991)

1. Kommissionen henviser det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 127/91 af Papayannakis ⁽¹⁾.

2 og 3. Fem zoner af betydning på fællesskabsplan for bevaring af vilde fugle befinder sig inden for en radius af 30 km fra Drama.

I betragtning af at to af disse zoner allerede af de græske myndigheder er erklæret for at være specielle beskyttelseszoner i medfør af artikel 4 i direktiv 79/409/EØF ⁽²⁾, agter Kommissionen nærmere at undersøge de forhold, som nævnes af det ærede medlem i forespørgslen, og vil træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af fællesskabslovgivningen på miljøområdet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 177 af 8. 7. 1991, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 5. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 349/91

af sir James Scott-Hopkins (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1991)

(91/C 241/31)

Om: GATT-forhandlingernes succes

Hvilke nye forslag agter Kommissionen at fremsætte for at medvirke til at sikre et positivt udfald af Uruguay-runden under GATT?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(20. juni 1991)

Fællesskabet har siden spørgsmålet opstod erklæret sig rede til at påtage sig »bindende specifikke forpligtelser«, både med hensyn til intern støtte og markedsadgang og eksportkonkurrence. Det forsvarer ganske vist i denne sammenhæng fortsat sin globale fremgangsmåde, hvorefter disse forpligtelser skal forblive indbyrdes sammenhængende, men Fællesskabet har med sin tilslutning til det arbejdsprogram for landbruget, som GATT's generaldirektør foreslog efter sine konsultationer, og som vedrører tre forhandlingsafsnit, bidraget effektivt til genoptagelsen af forhandlingsprocessen i Genève.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 359/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1991)

(91/C 241/32)

Om: Chios amts vandforsyningsprojekt

Chios amt har med henblik på at løse Chios' vandforsyningsproblem fundet det formålstjenligt at overføre vand fra Nagos-kilden, som ligger 30 km fra øens hovedby. Overførslen sker igennem fritliggende vandledninger beklædt med stenkulstjære, som er anbragt langs med en yderst smal vej uden hensyn til bilisternes sikkerhed. Der gøres opmærksom på, at der allerede er blevet konstateret ca. 20 utætheder på de første 12 km. Eftersom projektet har ødelagt områdets landskab, form og identitet fra Milinga til Kardamila på Chios, der foreligger en rapport fra Sundhedsministeriets kompetente tjenestegrene, ifølge hvilken »det tilrådes at undgå anvendelsen af stenkulstjære som beklædningsmateriale for drikkevandsledninger«, og projektet, hvortil der er afsat 200 mio. dr., finansieres af EF (De Integrerede Middelhavsprogrammer for Ægæerhavet) bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Er direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet blevet overholdt?
2. Er der blevet gennemført undersøgelser af, hvorvidt hele projektet er formålstjenligt og levedygtigt?
3. Er anvendelsen af dette materiale forsvarlig af hensyn til beskyttelsen af den offentlige sundhed?
4. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen kunne træffe med henblik på så vidt muligt at forbedre projektet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(14. juni 1991)

1. Medlemsstaten var ikke forpligtet til ifølge EF-forskrifter at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet, eftersom projektet blev indledt i 1987, og det relevante direktiv (85/537/EØF) først var gældende fra juli 1988.

2. Ifølge de oplysninger, de græske myndigheder har givet Kommissionen, blev der foretaget en forundersøgelse, inden vandforsyningsprojektet i amtet Chios blev iværksat.

3. Den græske regering skal efterkomme alle relevante EF-bestemmelser og særlig direktiv 80/778/EØF⁽¹⁾ om kvaliteten af drikkevand. Regeringen skal derfor sikre sig, at anvendelse af kultjære som beklædning af ledninger er forenelig med pligten til at overholde det maksimale tilladte indhold for parameter 56 — polycykliske aromatiske hydrocarboner.

4. Med hensyn til afhjælpning vil Kommissionen, som er klar over manglerne ved det pågældende projekt, tage spørgsmålet op på det næste møde i tilsynsudvalget i juni 1991, og den er parat til at undersøge muligheden for at finansiere eventuelle nødvendige forbedringsarbejder i forbindelse med det operationelle program for de nordlige ægærøer, forudsat at de græske myndigheder indsender en anmodning om bistand, som tilsynsudvalget for programmet kan tage under overvejelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

2. Såfremt Kommissionen endnu ikke har truffet foranstaltninger i denne retning, hvad agter den at gøre i fremtiden for at omsætte denne beslutning til virkelighed?

⁽¹⁾ EFT nr. C 267 af 11. 10. 1982, s. 14.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(7. maj 1991)

1. Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende sikkerhed i forbindelse med legetøj blev vedtaget den 3. maj 1988. Det er det første direktiv, som er baseret på »den nye metode« for teknisk harmonisering, dvs. at kun de væsentligste sikkerhedskrav til legetøj er indeholdt i direktivet.

Formålet med dette direktiv, som er baseret på Rådets resolution af 23. juni 1986 om de fremtidige retningslinjer for EF's politik for beskyttelse af forbrugerne og fremme af deres interesser, er at sikre, at legetøj, som bringes på markedet, ikke indebærer nogen risiko for børns eller tredjeparters sikkerhed og/eller sundhed. Endvidere bevirker direktivet, at handelshindringer baseret på »sikkert legetøj« inden for det indre marked fjernes. I betragtning af de præcise målsætninger for dette direktiv har det aldrig været hensigten at medtage de aspekter, som nævnes af det ærede medlem.

2. Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt nogen hensigter om at ændre direktivet om sikkerhed i forbindelse med legetøj.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 372/91

af Dorothee Piermont (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1991)

(91/C 241/33)

Om: Iværksættelse af Parlamentets beslutning af 13. februar 1983 angående krigslegetøj

Europa-Parlamentet vedtog den 13. februar 1982 en beslutning, der indeholder opfordringer til at gennemføre flere foranstaltninger, som begrænser udbredelsen af produktion af krigslegetøj og på lang sigt forhindrer det⁽¹⁾. Bl.a. kræves forbud mod reklame for krigslegetøj, omstilling af produktion af krigslegetøj til produktion af legetøj, der fremmer opdragelse til fred, forbud mod efterligninger af geværer og pistoler.

1. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at omsætte denne beslutning til virkelighed?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 376/91

af François Guillaume, Henry Chabert, Mark Killilea
og Patrick Lane (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1991)

(91/C 241/34)

Om: Følger af tildelingen af en alt for stor sukkerkvote til det tidligere DDR for forhandlingerne under Uruguay-runden

Det tidligere DDR har fået tildelt en sukkerkvote på 870 000 tons, hvilket er langt mere end det anslåede forbrug og derfor meget snart kan føre til et overskud på verdensmarkedet på 300 000 tons, finansieret af sukkererhvervet selv.

Kan Kommissionen bekræfte, at dette kun er et engangsfænomen, og at der ikke bliver tale om yderligere byrder for de øvrige europæiske producenter, når dette overskud, der vil være til rådighed for eksport, som det må forventes dukker op på markedet?

Mener Kommissionen ikke, at der er risiko for, at tildelingen af denne overvurderede sukkerkvote til det tidligere DDR — som uundgåeligt vil medføre støtteforhøjelser — vil få særdeles uheldige konsekvenser og påvirke landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden som helhed, hvor situationen i forvejen er meget vanskelig?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(21. maj 1991)

De 870 000 tons sukker, som det ærede medlem henviser til, tildelte Kommissionen midlertidigt Tyskland for det område, der svarer til den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område (Kommissionens forordning (EØF) nr. 2765/90⁽¹⁾). Ved den endelige rådsbeslutning fastsattes en samlet basismængde på 847 000 tons (A- + B-kvoter), som erstattede overrnævnte 870 000 tons med tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 1990 (Rådets forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾).

Ved udarbejdelsen af det oprindelige forslag på 870 000 tons tog Kommissionen både hensyn til det traditionelle kriterium, dvs. referenceproduktionen i en forud fastlagt periode (1984/85—1988/89), og til det nye kriterium, der går ud på at sikre, at den basismængde, der tildeles, ikke må øge den finansielle byrde for de øvrige producenter i Fællesskabet som en følge af det princip om producenternes fulde årlige selvfinansiering, som er blevet fulgt siden 1986/87. For Kommissionen er det klart, at den mængde på 847 000 tons, som i sidste ende blev tildelt, opfylder disse betingelser.

Den af det ærede medlem nævnte overskydende mængde på 300 000 tons, som skal eksporteres, svarer derfor ikke i øjeblikket til Kommissionens egne skøn over de mulige finansielle følger af den endelige beslutning; ved disse skøn regnes der med et overskud på mindre end 140 000 tons.

I det tilbud, som Fællesskabet i Uruguay-runden har fremsat om at nedskære støtte og beskyttelse, er der taget forbehold med hensyn til støttens størrelse i den tidligere Tyske Demokratiske Republik. Det er indlysende, at udvidelsen af den fælles landbrugspolitik til at omfatte dette område vil øge den samlede støtte i Fællesskabet, og den fremgangsmåde, der er nødvendig for at bestemme dette niveau, må fastlægges for alle de produkter, der produceres i det tidligere DDR. Kommissionen er sig bevidst, at støtteniveauet for Fællesskabet, herunder det tidligere DDR, skal drøftes under forhandlingerne, men det forventer ikke, at sukker vil give anledning til særlige problemer sammenlignet med andre produkter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 267 af 29. 9. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 405/91
af Hemmo Muntingh (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. marts 1991)
(91/C 241/35)**

Om: Transport af farligt affald til Polen

For nyligt er der i Rotterdams havn blevet opdaget en ladning zinkkoncentrat, der var bestemt for Polen. Ved en kontrol viste det sig, at de korrekte EF-dokumenter ikke var til stede i fuldt omfang. Man kan genudvinde zink af affald, men zinkkoncentrationen er lav, og der bliver meget forurenede affald til overs.

Har de kompetente polske myndigheder givet tilladelse til denne transport, således som foreskrevet i artikel 3 i direktiv 84/631/EØF⁽¹⁾?

Råder Polen som modtagerland over den kapacitet til bortskaffelse af de pågældende affaldsstoffer, som ligeledes kræves i direktiv 84/631/EØF, og som skal være teknisk velegnet?

Hvorledes vil Kommissionen forklare, at sådanne overtrædelser af direktiv 84/631/EØF kan finde sted, og hvad vil Kommissionen foretage for at imødegå det?

Mener Kommissionen ikke, at al transport af farligt affald bør begrænses mest muligt? Er Kommissionen i denne forbindelse rede til at overveje i sit nye forslag til forordning at forbyde al eksport af farligt affald og ikke at sondre mellem AVS-lande og andre tredjelande?

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984, s. 31.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(14. maj 1991)

Kommissionen sidder ikke inde med tilstrækkelig nøjagtige oplysninger til at kunne svare på de forskellige spørgsmål om den sag, det ærede medlem henviser til. For at kunne kontrollere, om EF-lovgivningen på dette område, herunder direktiv 84/631/EØF, er blevet overholdt, henvender Kommissionen sig til de relevante myndigheder for at indhente oplysninger.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 456/91
af Solange Fernex (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. marts 1991)
(91/C 241/36)**

Om: Et affaldsdepot i Rédange i Frankrig

Efter Grosbliederstroff er der nu planer om at iværksætte et nyt projekt med henblik på opbevaring og behandling

af affald i kommunen Rédange i Lorraine beliggende ved grænsen til Luxembourg. Der tales om enorme mængder affald på længere sigt, helt op til 500 000 tons, hvoraf kun 25 % stammer fra Frankrig.

EF går ind for økologiske principper med henblik på at reducere mængden af affald; regionen Lorraine har netop iværksat sin regionale miljøplan, som også omfatter et program for forvaltning af affald, især industriaffald; præfekten i denne region har nedsat en kommission, hvor alle, der er berørt af affaldsproblematikken i Lorraine, er repræsenteret; og endelig har borgerne i Lorraine og Luxembourg enstemmigt taget afstand fra at anvende det pågældende landbrugsareal til formål, som vil kunne medføre alvorlige ændringer og ødelæggelser af vandressourcerne og værdifulde landskaber.

Kan Kommissionen på baggrund af ovennævnte oplyse, om den har ydet støtte til gennemførlighedsundersøgelser og/eller til opførelse af dette kompleks til genbehandling af affald (klasse 2)? Kan den endvidere oplyse, om dette projekt indgår i et europæisk program (f.eks. PED-ENVIREG)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(13. maj 1991)

Kommissionen har ikke ydet støtte til det af det ærede medlem nævnte projekt.

Den pågældende kommune hører ikke til i den europæiske udviklingszone og er ikke berettiget til at modtage støtte under Envireg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 464/91

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. marts 1991)

(91/C 241/37)

Om: Et åbent net-projekt mellem EF-regioner og Østeuropa

Kommissionen har stillet forslag om et åbent net-projekt, som skal forbinde regioner og byer i EF med Østeuropa. Kan den gøre nærmere rede for, hvilken type aktiviteter der skal finansieres i forbindelse med dette initiativ, samt om der er tale om et engangsprojekt, eller om den agter at fortsætte projektet over en årrække?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(13. juni 1991)

Ouverture-projektet er et initiativ, som en række regionale myndigheder i Fællesskabet har taget til at fremme deres indbyrdes samarbejde med henblik på at etablere forbindelser med de tilsvarende myndigheder i Østeuropa. Samarbejde kan støttes på en lang række felter, der falder ind under regionale eller lokale myndigheders ansvar, herunder

- regionale og lokale regeringsstrukturer
- lokalmyndigheders finanser
- regional økonomisk udvikling
- fremme af SMV
- miljø
- by- og regionaludvikling.

Der ydes tilskud til initiativet som et pilotprojekt efter artikel 10 i EFRU-forordningen. Ouverture vil løbe i en toårsperiode som pilotprojekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 468/91

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. marts 1991)

(91/C 241/38)

Om: Faglig bistand via strukturfondene til Irland

Kommissionen har vedtaget via strukturfondene at yde 2,3 mio. ecu i faglig bistand til Irland. Kan Kommissionen gøre nærmere rede for, til hvilke formål disse midler kan anvendes, og navnlig hvilke beløb der er afsat til de regionale tilsyns- og kontrolgruppers sekretariatsudgifter samt andre udgifter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(28. maj 1991)

Den faglige bistand for 2,3 mio. ecu kan ydes til nedenstående formål:

- ekstern evaluering af de operationelle programmer »Industry« og »Peripherality«
- en ekstra tildeling til det operationelle program »Vocational Training Infrastructure and Training of Trainers« for at supplere den sum, der allerede er afsat til faglig bistand

- materiale- og uddannelsesomkostninger i forbindelse med tilsynsbehovene for operationelle programmer i almindelighed, og som kan gå længere end »ledende« kontoreres behov, således at andre kontorer og agenturer, der bidrager væsentligt, bliver omfattet
- reklameomkostninger, der er påløbet under afviklingen af FSR i overensstemmelse med Kommissionens krav på dette felt
- midtvejs gennemgang af programmerne
- evalueringen med hensyn til andre aspekter af FSR, herunder forberedende arbejde med henblik på en eventuel senere FSR.

Dertil kommer, at sekretariatsomkostningerne og andre udgifter for tilsynsudvalgene i delregioner vil blive medfinansieret ud af de 5 mio. ecu, der allerede er afsat til faglig bistand i fællesskabsstøtterammen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 475/91

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. marts 1991)

(91/C 241/39)

Om: Truslen mod alaskahvalrossen

Hvad er der — i forlængelse af svarene på spørgsmål H-603/90 og H-691/90 ⁽¹⁾ samt skriftlig forespørgsel nr. 1417/90 ⁽²⁾ — kommet ud af Kommissionens kontrol med tilladelser til import af elfenben fra alaskahvalrossen?

Har Kommissionen nu haft mulighed for at studere rapporten fra 1988 af professor Fay fra Fairbanks University, hvoraf det fremgår, at denne art er truet?

Er det nu muligt at få flyttet denne art fra bilag II til bilag I i CITES?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger nr. 3-391 (juni 1990).

⁽²⁾ EFT nr. C 28 af 4. 2. 1991, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(3. maj 1991)

Oplysninger modtaget fra medlemsstaterne efter Kommissionens anmodning om omhyggelig overvågning af importen af hvalros-elfenben i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 ⁽¹⁾ viser, at der ikke har været tale om nogen stigning i denne import siden importforbuddet mod elfenben fra afrikanske elefanter.

Udvalget for Konventionen, som er nedsat i medfør af artikel 19 i den pågældende forordning, vil tage stilling til, hvorvidt hvalrossen (*Odobenus rosmarus*) har brug for liste

II-beskyttelse under CITES. Dette kan i givet fald resultere i, at der fremsættes forslag om artens optagelse på denne liste på CITES-medlemsstaternes konference til marts 1992.

Kommissionen vil gerne påpege, at denne art i dag står opført på Konventionens liste III og ikke på liste II, som anført af det ærede medlem.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 487/91

af Arthur da Cunha Oliveira (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. marts 1991)

(91/C 241/40)

Om: Fortegnelse over EF-initiativer og -programmer

Der findes allerede snesevis af EF-initiativer og -programmer kendt under letforståelige forkortelser, og der er for nylig indhøstet særdeles positive erfaringer med en fortegnelse over EF-initiativer i forbindelse med reformen af strukturfondene.

Kommissionen bedes på baggrund heraf besvare følgende spørgsmål:

1. Mener den ikke, at det ville være en god idé at udgive en fortegnelse over alle eksisterende EF-initiativer og -programmer, som kan ajourføres med regelmæssige mellemrum?
2. Hvis denne mulighed allerede er blevet overvejet, hvornår kan vi så regne med, at der foreligger en fortegnelse i lighed med den, der er udarbejdet over initiativerne som følge af strukturfondsreformen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(20. juni 1991)

1. Der findes allerede forskellige sektorhåndbøger, der vedrører ikke blot EF-initiativer/strukturfonde som anført af det ærede medlem, men også forskning, udvekslingsprogrammer, foranstaltninger med henblik på små og mellemstore virksomheder osv.

Kommissionen erkender imidlertid, at det ville være nyttigt at stille et sammenfattende værk til rådighed for den europæiske offentlighed med en fortegnelse over alle EF-initiativer og -programmer. Den vil derfor undersøge mulighederne for udarbejdelsen af et sådant værk.

Kommissionen skal endvidere meddele det ærede medlem, at man i øjeblikket er ved at undersøge betingelserne for udarbejdelse af en fortegnelse over EF-informationskilder.

2. På baggrund af projektets kompleksitet er det i øjeblikket vanskeligt at udtale sig om, hvornår den fortegnelse, som det ærede medlems spørgsmål hentyder til, vil foreligge.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 489/91

af Dieter Rogalla (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. marts 1991)

(91/C 241/41)

Om: Direktiv om erstatningsansvar inden for de liberale erhverv (tjenesteydelser)

1. Hvilke kriterier ligger til grund for direktivet om erstatningsansvar inden for de liberale erhverv (tjenesteydelser), f.eks. anvendelse af vægtede gennemsnit eller kravet om størst mulig forbrugersikkerhed?

2. Hvilke konkrete kontakter har Kommissionens tjenestegrene haft med de pågældende erhvervsorganisationer i medlemsstaterne umiddelbart før direktivets bekendtgørelse, og hvornår og hvor har disse i givet fald fundet sted og på hvilket teknisk grundlag?

3. Deler Kommissionen min opfattelse, nemlig at der ikke kan gives garanti for advokaters, revisorers, arkitekters o.l. intellektuelle præstationer på samme måde, som der kan for fejlfrie varers og produkters vedkommende?

4. Er Kommissionen villig til alligevel at sørge for, at der indføres de nødvendige principper om erstatningsansvar i medlemsstaternes allerede eksisterende bestemmelser, således at der ikke sker fordrøjninger i det traditionelle forhold mellem parterne i kontrakter om tjenesteydelser og andre arbejdsforhold?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(19. juni 1991)

1. og 3. Direktivforslaget om tjenesteydelsesansvar er af generel karakter, sådan at forstå, at det tager sigte på alle tjenesteydelser, som kan volde skade på en persons helbred og legeme eller private ejendom. Direktivforslaget er således ikke specielt møntet på de liberale erhverv.

Efter Kommissionens opfattelse er tjenesteydelser udført af advokater og skatterådgivere ikke som sådanne omfattet af direktivforslaget, eftersom de ikke vil kunne forvolde direkte skade på en persons legeme eller ejendom.

2. og 4. Kommissionens tjenestegrene har under hele direktivforslagets tilblivelsesproces foranstaltet talrige møder og konsultationer med de kredse, der er berørt af direktivforslaget.

Kommissionens tjenestegrene undersøger i øjeblikket mulighederne for at udarbejde et specifikt direktiv for sundhedssektoren.

Med henblik på byggesektoren er der for nylig blevet nedsat fire arbejdsgrupper, som dækker ansvarsområderne for de forskellige parter i en byggekontrakt. Arbejdsgrupperne, som er sammensat af eksperter fra de berørte europæiske sammenslutninger, skal udarbejde de tekster, der skal danne grundlag for udarbejdelsen af et specifikt direktiv for byggesektoren.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 490/91

af Luigi Moretti (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. marts 1991)

(91/C 241/42)

Om: Støtte til kulmineområdet i Cave del Predil

I kommunen Cave del Predil i regionen Friuli Venezia Giulia har 32 minearbejdere strejket i over en uge for at forhindre lukning af minen, som er byens eneste arbejdskilde.

Strejken bakkes op af hele befolkningen fra den pågældende og fra de nærliggende byer.

Kommissionen bedes derfor oplyse:

1. Om regionen Friuli Venezia Giulia eller andre kompetente italienske myndigheder har fremsat en støtteplan for ovennævnte område på grundlag af fællesskabsprogrammet RECHAR?
2. Om den ikke anser det for nødvendigt at genfremsætte dette program og forhøje bevillingen hertil?
3. Hvilke midler, den her anvendt til information og offentliggørelse for at gøre RECHAR-programmet bekendt?
4. Om den agter at godkende en nødhjælpsplan for dette kriseramte område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(8. maj 1991)

I meddelelsen til medlemsstaterne om RECHAR (¹) er der fastsat geografiske kriterier for modtagelse af støtte i henhold til RECHAR-initiativet. I stk. 5 i meddelelsen er det fastsat, at støtteberettigede områder skal have haft mindst 1 000 kulminejobs i 1984, og at de skal have mistet mindst 1 000 kulminejobs siden da (officiel meddelelse om fremtidige tab af arbejdspladser og om arbejdspladser, der risikerer at gå tabt, kan ligeledes tages i betragtning). I stk. 12 i RECHAR-meddelelsen opfordredes medlemsstaterne til senest den 27. april 1990 at forelægge Kom-

missionen deres forslag til nærmere definition af støtteberettigede kulmineområder. RECHAR-meddelelsen offentliggjordes i EFT af 27. januar 1990 og blev sendt til de pågældende medlemsstaters faste repræsentationer.

Kommissionen har ikke modtaget ansøgninger fra de italienske myndigheder om at tilføje Cave del Predil på listen over støtteberettigede områder i henhold til RECHAR-programmet.

(¹) EFT nr. C 20 af 27. 1. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 499/91

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. marts 1991)

(91/C 241/43)

Om: Fingeraftryk

Er Kommissionen klar over, at fingeraftryksteknik og krav hertil, der berører godkendelsen af fingeraftryk som bevis, varierer mellem de forskellige medlemsstater?

Hvilke foranstaltninger er der truffet for at harmonisere bestemmelser om bevis på dette politiområde og for at gøre disse regler forenelige på andre områder inden for kriminalpræventivt arbejde og politiarbejde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(20. juni 1991)

Kommissionen er bekendt med de af det ærede medlem nævnte forskellige fingeraftryksteknikker og de herfor gældende forskellige retsregler, ligesom den er bekendt med de problemer, disse giver anledning til.

Dette spørgsmål falder dog ikke ind under Fællesskabets kompetence, men under medlemsstaternes kompetence.

Spørgsmål vedrørende det mellemstatslige teknisk-videnskabelige politisamarbejde drøftes inden for rammerne af TREVI II-gruppen. Kommissionen deltager ikke i denne gruppes arbejde. Den er først fra dette års begyndelse blevet indbudt til med observatørstatus at følge arbejdet i TREVI 92-gruppen, hvis opgave er at koordinere arbejdet i TREVI I—III-grupperne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 502/91

af Ib Christensen (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. marts 1991)

(91/C 241/44)

Om: Manglende overholdelse af udviklingsprogrammet for fiskeriflåden

Ifølge »Havfiskeren« af 14. februar 1991 har kun fire EF-lande (Tyskland, Irland, Portugal og Danmark) levet op til EF-beslutningen om en reduktion af fiskerflåden.

Til trods herfor har EF ydet støtte til Spanien, Italien og Frankrig til nybygning af fartøjer til et millionbeløb.

I forhold til de vedtagne mål har Frankrig en overkapacitet på 8 000 BRT, Spanien en overkapacitet på 58 000 BRT og Storbritannien en overkapacitet på i hvert fald 40 000 BRT.

Hvilke tiltag agter Kommissionen at anvende over for lande, der ikke overholder udviklingsprogrammet for fiskerflåden?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 587/91

af Niels Kofoed (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

26. marts 1991)

(91/C 241/45)

Om: FUP — de flerårige udviklingsprogrammer 1987—1991, nedsættelse af fangstkapaciteten

I løbet af det flerårige udviklingsprogram 1987—1991 har kun fire lande, Danmark, Tyskland, Irland og Portugal, formået at nedsætte fangstkapaciteten med programmets fastsatte mål.

De øvrige medlemslande har ikke overholdt udviklingsprogrammet, idet fangstkapaciteten enten er blevet forøget eller ikke blevet nedsat til de ønskede mål, og for Nederlandenes og Storbritanniens vedkommende foreligger der ikke tilstrækkelige oplysninger.

Spanien, Frankrig og Italien, som ikke har fået nedsat deres fangstkapacitet, har derimod fået støtte til bygning af nye fartøjer.

Hvad agter Kommissionen at gøre overfor de lande, som ikke overholder udviklingsprogrammet?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
på skriftlig forespørgsel nr. 502/91 og nr. 587/91

(6. maj 1991)

Hvis medlemsstaterne ikke kan opfylde de årlige mål for nedskæring af kapaciteten, der er fastsat i de flerårige

udviklingsprogrammer, der er vedtaget for fiskerflåden, udelukker Kommissionen de skibsbygningsprojekter, der er indgivet af de pågældende medlemsstater, fra at komme i betragtning med henblik på finansiel støtte.

Kommissionen erkender behovet for at skærpe denne særlige aktion for at sikre, at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at efterkomme bestemmelserne i forordningen og de flerårige udviklingsprogrammer. For tiden er man ved at undersøge, om der kan tages yderligere skridt inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽¹⁾.

I forbindelse med den anden beslutningsrunde i oktober og december 1990 i henhold til forordning (EØF) nr. 4028/86 finansierede Kommissionen kun skibsbygningsprojekter i Tyskland, Portugal og Irland, fordi disse medlemsstater rettidigt havde fremsendt fuldstændige oplysninger, som gjorde det muligt at fastslå, at de var på vej til at opfylde målene for kapacitetsnedskæring inden udgangen af 1990.

For Spanien, Frankrig og Italiens vedkommende blev der kun truffet principiel beslutning i oktober 1990, fordi der ikke var modtaget fuldstændige oplysninger om målene for kapacitetsnedskæring rettidigt til, at der kunne foretages en gennemgang af fremsendte data.

I november og december 1990 blev disse oplysninger gennemgået, og der blev fremsendt yderligere oplysninger, således at Kommissionen den 11. december 1990 over for Den Stående Fiskeristrukturkomité kunne godtgøre, at de pågældende medlemsstater var på vej til at opfylde målene for 1990. Kommissionen accepterede derfor den 18. december 1990 at finansiere skibsbygningsprojekter for Spanien, Frankrig og Italien på grundlag af fremsendte oplysninger om kapacitetsnedskæring.

Det skal også understreges, at skibsbygningsprojekter vedrørende visse typer fartøjer og områder kan komme i betragtning med henblik på finansiel støtte uanset de mål for kapacitetsnedskæring, der er fastsat i de flerårige udviklingsprogrammer. I forbindelse med den anden beslutningsrunde i 1990 var dette tilfældet for Frankrig med hensyn til otte projekter i de oversøiske franske departementer, som der ikke er fastsat kapacitetsgrænser for.

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 509/91

af Pierre Bernard-Reymond (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. marts 1991)

(91/C 241/46)

Om: Afskaffelse af støtte til produktion af kvalitetsmælk i bjergområder

Har Kommissionen grebet ind over for den franske regering for at overtale denne til ikke at afskaffe den støtte på

2,9 centimer pr. liter mælk, der ydes i bjergområder med henblik på at fremme produktion af kvalitetsmælk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ray Mac Sharry

(4. juni 1991)

Kommissionen har ikke grebet ind over for den franske regering for at forsøge at overtale denne til ikke at afskaffe den støtte, som det ærede medlem omtaler.

Foranlediget af andre spørgsmål fra medlemmer af Europa-Parlamentet ⁽¹⁾ har Kommissionen til gengæld anmodet den franske regering om at give meddelelse om denne foranstaltning i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3. Frankrig har endnu ikke givet meddelelse om foranstaltningen.

Kommissionen vil, når den har modtaget meddelelse om foranstaltningen, tage stilling til, om foranstaltningen er forenelig med EØF-Traktatens artikel 92 og underrette Frankrig om beslutningen.

⁽¹⁾ Skriftlig forespørgsel nr. 2832/90 af Alain Marleix og nr. 2856/90 af Philippe Douste-Blazy (EFT nr. C 187 af 18. 7. 1991, s. 1).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 520/91

af Annemarie Goedmakers (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. marts 1991)

(91/C 241/47)

Om: Respekt for menneskerettighederne i Tchad

I forbindelse med et besøg i Tchad den 27. april til 12. maj 1990 havde jeg den 12. maj en samtale med EF's repræsentant i Tchad. Under denne samtale bragte jeg resultaterne af en Amnesty International rapport om menneskerettighedssituationen i Tchad på bane (Tchad: Hemmelige politiske fanger — Regeringen kræves draget til ansvar — 5. februar 1990).

En af de vigtigste konklusioner i rapporten var, at der i perioden 1985—1989 var forsvundet 400 politiske fanger, men under samtalen med EF-repræsentanten benægtedes situationens alvor.

Han så da heller ikke nogen grund til at drage formelle konsekvenser af denne rapport med hensyn til forbindelserne mellem EF og Tchad. Ganske vist havde han anmodet om nærmere oplysninger i en uformel samtale med Habré og efter egen mening fået et fyldestgørende svar.

1. Kender Kommissionen Amnesty Internationals rapport fra februar 1990?

2. Har Kommissionen kendskab til pressemeddelelser, hvorefter der på området ved Habrés præsidentpalads skulle eksistere torturkamre?
3. Skal EF-repræsentanter regelmæssigt aflægge beretning om det land, hvor de repræsenterer EF, hvad angår samfundsforholdene generelt og specielt menneskerettighedssituationen? Findes der med andre ord en ordning med systematisk indberetning?
4. Hvad er i bekræftende fald indholdet af beretningerne fra EF-repræsentanten i Tchad om menneskerettighedssituationen i perioden 1985—1990?
5. Mener Kommissionen, at dens repræsentant i Tchad den 12. maj 1990 bedømte menneskerettighedssituationen i landet fyldestgørende/korrekt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(19. juni 1991)

Kommissionen er vel vidende om Amnesty Internationals rapport af februar 1990 og har set pressemøntale af torturkamre på området ved Hissein Habrés præsidentpalads.

Kommissionen delegerede indsender med regelmæssige mellemrum diplomatiske indberetninger om de lande, hvor de er akkrediteret. Disse indberetninger, der er af fortrolig art, berører også det vigtige anliggende menneskerettighederne.

Kommissionen er ikke i stand til at kommentere det omtalte møde den 12. maj 1990, men den har fuld tillid til sin delegerede i Tchad.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 544/91

af Jacques Tauran (DR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. marts 1991)

(91/C 241/48)

Om: Søtransport af dyr til slagtning

Søtransport af dyr til slagtning rejser en lang række problemer vedrørende dyrenes velfærd. Forholdene om bord på de skibe, der transporterer levende heste fra Sydamerika til Frankrig, er noksom bekendte. Pladsmangel og stærk varme har bevirket, at tusindvis af får, der blev transporteret fra Australien og New Zealand til Mellemøsten, er døde.

I betragtning af, at der ikke er nogen kvalitetsforskel mellem nedkølet kød og fersk kød, vil Kommissionen da acceptere en udvidelse af princippet om begrænsning af transporttiden for levende dyr til slagtning som omhand-

let i forslag til forordning KOM(89) 0322 (enten ved at kæde den maksimale forsendelsestid sammen med fodrings- og vandingstider eller ved at følge Parlamentets beslutning om en maksimal forsendelsestid på otte timer op) til at omfatte samtlige dyr, der transporteres ad søvejen med henblik på slagtning umiddelbar efter ankomsten eller inden for et vist tidsrum efter ankomsten til bestemmelsesstedet, både inden for Fællesskabet og fra Fællesskabet til tredjelande eller fra tredjelande til Fællesskabet? Vil den endvidere udvide dette princip til også at gælde for dyr, der transporteres med skibe, som er indregistreret i en EF-medlemsstat, eller med skibe fra tredjelande, som gør ophold undervejs i en EF-havn?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(7. maj 1991)

Europa-Parlamentet afgav sidste år udtalelse om udkastet til Kommissionens forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr under transport (*). Kommissionen har accepteret en række af de ændringer, Parlamentets ønskede, og har følgelig ændret sit forslag til Rådet (*).

Kommissionen har i sit ændrede forslag nu accepteret princippet om, at det i vore dage ikke er nødvendigt, at levende dyr til slagtning bliver transporteret over lange afstande. De relevante passager i det ændrede forslag er følgende:

Artikel 6 i det oprindelige forslag blev ændret ved indsættelse af et nyt stykke, der indeholder følgende bestemmelse:

»Dyr bestemt til slagtning må ikke transporteres i længere tidsrum end den i artikel 15, stk. 1, litra a), fastsatte maksimumsperiode«.

Efter artikel 15, stk. 1, litra a), skal Kommissionen i henhold til proceduren for Den Stående Veterinærkomité for hver type dyr fastslå, hvor hyppigt de skal hvile, fodres og vandes. Ved det ændrede forslag vil disse intervaller blive krævet overholdt ved transport til slagteri.

Kommissionen er i Den Videnskabelige Veterinærkomité i færd med at undersøge opstillingen af sådanne regler under hensyntagen til alle relevante videnskabelige oplysninger.

Når ovenstående forslag og regler er vedtaget, vil de ikke blot omfatte transport af levende dyr mellem medlemsstaterne og transit gennem deres områder, men også transport mellem Fællesskabet og tredjelande.

Den tekst, der for øjeblikket er foreslået, indeholder ikke noget krav om, at skibe, der fører en medlemsstats flag, men sejler mellem to tredjelande, skal efterkomme den nye forordning.

Forholdet for tredjelandskibe, der lægger til i en EF-havn, men hverken laster eller losses dyr i havnen, må nærmere undersøges.

(¹) Dok. KOM(89) 322 endelig udg. (EFT nr. C 214 af 21. 8. 1989).

(²) Dok. KOM(90) 238 endelig udg. (EFT nr. C 154 af 23. 6. 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 558/91

af **Filippos Pierros (PPE)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(26. marts 1991)

(91/C 241/49)

Om: Effektiv udbredelse og udnyttelse af resultaterne af aktiviteter inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration

Som bekendt er en af målsætningerne for Fællesskabets politik for forskning og teknologisk udvikling i henhold til Rom-Traktatens artikel 130 G at udbrede og udnytte resultaterne af aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet.

På trods af den åbenlyse nyttevirkning af en sådan målsætning er den hidtidige EF-indsats på området (SPRINT, STRIDE mv.) præget af løsrevne og ufuldendte bestræbelser i seminarform og uden den nødvendige samordning. De statistiske oplysninger om overførsel og udbredelse af resultater af forskning og teknologisk udvikling viser da også, at resultaterne har været særdeles beskedne, især i EF's perifere regioner, hvilket ikke medvirker til at fremme målet om økonomisk og social samhørighed.

I denne situation er det absolut nødvendigt, at der findes frem til en fællesskabsordning for overførsel og udbredelse af resultater af forskning og teknologisk udvikling. Denne bør dække alle EF-programmer, være effektiv og drives målbevidst på operationel basis.

Kommissionen bedes oplyse, hvad dens holdning hertil er, og hvilke forslag med henblik herpå den agter at fremsætte.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi**

(17. maj 1991)

VALUE-særprogrammet, der indgår i det andet ramme-program (1987—1991), har til formål at lette udbredelsen og udnyttelsen af de resultater, der fremkommer af

Fællesskabets programmer for forskning og teknologisk udvikling.

Dette program, som strækker sig over fire år, har fået tildelt et budget på 18 mio. ecu. Som led i programmet er der allerede gennemført flere foranstaltninger, hvoriblandt skal nævnes følgende: Etablering af en informationstjeneste på forsøgsbasis (CORDIS), som rummer flere databaser vedrørende offentliggjorte programmer, projekter og disses resultater, en lang række projekter vedrørende udnyttelse af forskningsresultater (udvalgt efter indkaldelse af forslag) og udarbejdelse af en liste over europæiske eksperter og konsulenter på dette område samt iværksættelse af to pilotforanstaltninger i henholdsvis Portugal og Grækenland med henblik på oprettelse af relæcentre til fremme af EF's FTU. Sideløbende hermed er der taget en række initiativer til udvikling af samarbejdet mellem VALUE-programmet, de øvrige FTU-programmer og aktiviteter, der bidrager til styrkelsen af den europæiske industri og til en bedre økonomisk og social samhørighed (SPRINT, STRIDE, initiativer til fordel for SMV, projektet »Eurotech Capital« mv. . . .).

Disse foranstaltninger skal videreføres og udvides med iværksættelsen af den centraliserede foranstaltning til udbredelse og udnyttelse af resultater, der er planlagt som led i det tredje ramme-program (1990—1994), og som er genstand for et forslag til rådsafgørelse, som for øjeblikket er til behandling i Europa-Parlamentet i overensstemmelse med proceduren i Traktatens artikel 130Q, stk. 2. Ifølge dette forslag skal man videreføre de vigtigste foranstaltninger, der er iværksat som led i VALUE-programmet, samt oprette et veritabelt netværk af relæcentre på Fællesskabets territorium.

Der sker således en gradvis etablering af EF-mekanismer for teknologioverførsel og udnyttelse af resultaterne af FTU med henblik på at opnå den bedst mulige udnyttelse af den viden, der er resultatet af FTU-særprogrammerne, specielt i Fællesskabets randområder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 568/91

af **Nicole Fontaine (PPE)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(26. marts 1991)

(91/C 241/50)

Om: Oprettelse af en europæisk læreanstalt for administration

Hvad mener Kommissionen om det forslag, der synes at være drøftet i og godkendt af Det Europæiske Universitetsinstituts bestyrelse, hvorefter der skal oprettes en europæisk læreanstalt for administration med henblik på at forberede de lederemner, der er bestemt til at indtage høje stillinger i EF-institutionerne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**
(11. juni 1991)

Det Europæiske Universitetsinstituts bestyrelse har ikke drøftet og endnu mindre godkendt et forslag som det af det ærede medlem anførte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 577/91
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. marts 1991)
(91/C 241/51)

Om: Tyrestationer

Jeg udbeder mig herved visse nærmere oplysninger fra Kommissionen om direktiv 88/407/EØF ⁽¹⁾.

Konkret drejer det sig om, hvorvidt tyrestationer, som ikke er fri for IBR, efter den 1. januar 1993 fortsat vil kunne drive handel inden for samme medlemsstat.

Efter hvad der forlyder, er fortolkningen i de forskellige medlemsstater i forbindelse med IBR-fri handel inden for samme medlemsstat, ikke identiske.

Hvad f.eks. Belgien angår, vil eksport til andre medlemsstater ikke være tilladt, men der rejser sig det spørgsmål, om de to tyrestationer, som ikke er fri for IBR, i henhold til direktiv 88/407/EØF fortsat vil kunne drive handel i Belgien også efter 1993?

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988, s. 10.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**
(13. maj 1991)

For øjeblikket gælder direktiv 88/407/EØF kun for handel med tyresæd mellem EF's medlemsstater. En logisk følge af det indre marked vil være, at direktivet efterhånden udvides til også at omfatte handel inden for den enkelte medlemsstat.

Med hensyn til IBR-positive tyre vil Kommissionen i år fremsætte forslag for at eliminere sådanne dyr fra avlsbesætninger, der producerer sæd til eksport til andre medlemsstater. Selvfølgelig vil der blive givet en vis frist til at gennemføre dette og få afviklet eksisterende lagre. Efterhånden skal denne bestemmelse også gælde for avlsbesætninger, der udelukkende producerer til hjemmemarkedet i den enkelte medlemsstat. Det forventes, at

man kan nå til enighed om en undersøgelsesprotokol, der giver mulighed for afvikling af lagrene uden større risiko for en sygdomsspredning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 584/91
af Gerhard Schmid (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. marts 1991)
(91/C 241/52)

Om: Urtepotter af gammelt papir

Som et led i haveudstillingen i Veitshöchheim (Forbundsrepublikken Tyskland) demonstreredes der et projekt til fremstilling af urtepotter af gammelt papir.

1. Har Kommissionen kendskab til, at nogle producenter i Forbundsrepublikken Tyskland allerede med succes har markedsført urtepotter af gammelt papir i stedet for af polypropylen?
2. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at mindske anvendelsen af polypropylen, hvis bortskaffelse skaber problemer?
3. Er der i EF's medlemsstater gjort andre forsøg på at erstatte kunststoffet polypropylen med økologisk uskadelige stoffer, som f.eks. ved fremstillingen af urtepotter? I bekræftende fald hvilke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**
(6. maj 1991)

Kommissionen er bekendt med anvendelsen af gammelt papir til fremstilling af visse produkter som f.eks. urtepotter, hvor gammelt papir erstatter polypropylen.

Med henblik på at mindske de miljømæssige virkninger af produkter, som forbruges i stor mængde, og navnlig med henblik på at hindre dannelsen af affald, som ikke kan recirkuleres, ikke genbruges og ikke er bionedbrydeligt, har Kommissionen foreslået at indføre et fællesskabssystem for tildeling af en økologisk mærkat til produkter, som er mindre miljøskadelige, og som har en langt mindre virkning på miljøet som helhed end andre produkter ⁽¹⁾. Hensigten med mærkaten er både at tilskynde fabrikanterne til at producere mere miljøvenlige alternativer og at informere i den udstrækning, den hjælper forbrugeren med at vælge.

Man kan derfor imødesee, at en sådan mekanisme vil føre til, at et stort antal stoffer og materialer udskiftes med mindre miljøskadelige materialer.

Kriterierne vil være ensartede og blive anvendt inden for hele Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 75 af 20. 3. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 599/91
af James Scott-Hopkins (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1991)
 (91/C 241/53)

Om: Et europæisk miljøcharter

Har Kommissionen modtaget et eksempel af pjece nr. 543 fra Fabian Society (skrevet af Nick Robins), hvori der foreslås et europæisk miljøcharter? Har den til hensigt at fremsætte forslag med henblik på at nå et sådant mål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(7. maj 1991)

Kommissionen er bekendt med forslaget i den nævnte pjece, men har ikke på nuværende tidspunkt planer om at fremkomme med forslag til et sådant charter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 664/91

af Maria Santos (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. april 1991)
 (91/C 241/54)

Om: Situationen i Øst-Timor

Den fortsatte optrapning af de indonesiske styrkers voldsanvendelse over for maubere-folket har sat situationen i Øst-Timor på dagsordenen.

Denne ulovlige besættelse af en nation, hvis ret til selvbestemmelse er blevet utvetydigt bekræftet gennem flere FN-resolitioner, udgør en åbenlys krænkelse af de mest elementære bestemmelser i international ret.

Besættelsesstyrkerne har gjort sig skyldig i et veritabelt folkemord med systematiske krænkelser af menneskerettighederne og forsøg på en total udslættelse af den timoranske identitet, hvortil skal føjes den nylige aftale mellem Australien og Indonesien om udnyttelse af olieforekomsterne i havet omkring Timor.

Ud over en udplyndring af naturressourcerne er der her tale om en deling af byttet fra den ulovlig annektering, hvilket er endnu et eksempel på den åbenlyse krænkelse af bestemmelserne i international ret, der også involverer et medlem af De Europæiske Fællesskaber, nemlig Portugal, der administrerer området.

Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

1. Hvilke initiativer der er taget eller planlagt med henblik på at sikre en fuldstændig efterkommelse af FN-resolutionerne om Øst-Timor?

2. Er der taget noget skridt over for den australske regering med henblik på at fordømme den krænkelse af international ret, den er ved at gøre sig skyldig i?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(3. juli 1991)

Kommissionen følger opmærksomt udviklingen i Østtimor, navnlig i forbindelse med menneskerettighederne. Den undlader ikke, hver gang der er anledning til det, at gøre den indonesiske regering opmærksom på den vægt, den lægger på, at disse rettigheder overholdes til punkt og prikke.

Kommissionen er overbevist om, at der kun kan opnås en retfærdig, varig og internationalt anerkendt løsning på spørgsmålet om Østtimor ved en fredelig forhandling, hvor parterne i konflikten bringes sammen under De Forenede Nationers auspicer. Den støtter FN's generalsekretærs bestræbelser i denne henseende.

Med hensyn til en eventuel fællesskabshenvendelse til den australske regering, som nævnt af det ærede medlem, har den endnu ikke overvejet noget sådant. Kommissionen er heller ikke bemyndiget til at tage initiativ til en sådan henvendelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 679/91

af Diego de los Santos López (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1991)
 (91/C 241/55)

Om: Spiseoliven

Produktionen af spiseoliven, der har stor samfundsøkonomisk betydning i Sevilla-provinsen, befinder sig i en alvorlig krisesituation, der medfører store indkomstab ikke blot for landbrugerne, men også for levnedsmiddelindustrien. Dette har resulteret i stor usikkerhed inden for denne sektor, som kan føre til, at produktionen omlægges til andre produkter, som EF allerede har overskud af (f.eks. korn). Endvidere kan denne situation set ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt få meget alvorlige følger.

Kan Kommissionen under henvisning til forslaget til forordning om en støtteordning for spiseoliven af 22. juli 1990 oplyse, hvorfor den ikke definitivt indfører en fælles markedsordning for denne sektor?

Vil Kommissionen være villig til at tillade, at der ydes national støtte til denne sektor, så længe der ikke er truffet støtteforanstaltninger på EF-plan?

Agter Kommissionen at tage skridt til at styrke EF-spiseolivens stilling på verdensmarkederne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**
(4. juni 1991)

Kommissionen er klar over problemerne i forbindelse med spiseoliven i EF, især i Spanien, og følger nøje markedssituationen for dette produkt.

For at bidrage til løsningen af problemerne påtænker Kommissionen at indføre fælles kvalitetsnormer og har endvidere forelagt Rådet et forslag til foranstaltninger til udvikling af forbruget af spiseoliven i EF.

Desuden har Kommissionen til hensigt i nær fremtid at forelægge Rådet et nyt forslag om støtte til producentorganisationer, der regulerer udbuddet, for at opnå en bedre markedsføring af spiseoliven.

Efter Kommissionens opfattelse vil dette sæt foranstaltninger give en bedre markedsligevægt i denne sektor.

Kommissionen vil i øvrigt erindre det ærede medlem om, at national støtte vil forvride konkurrencen mellem virksomhederne i de forskellige medlemsstater og dermed være uforenelig med det fælles marked.

Med hensyn til en indsats på verdensmarkedet henledes opmærksomheden på, at Det Internationale Olivenolieråd har truffet foranstaltninger til fremme af forbruget af spiseoliven på de vigtigste tredjelandsmarkeder. Kommissionen påtænker ikke selv andre støtteforanstaltninger, især i betragtning af, at der er forhandlinger i gang om en liberalisering af verdenshandelen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 681/91

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1991)

(91/C 241/56)

Om: Menneskerettigheder og banken for Østeuropa

I henhold til chartret for Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (BERD) undertegnet den 29. maj 1990 er denne forpligtet til at respektere de grundlæggende principper for et flertidemokrati, retssikkerhed, menneskerettigheder og markedsøkonomi.

1. Er Kommissionen enig i, at banken bør oprette et team, som skal føre kontrol med overholdelsen af menneskerettighederne?

2. Hvilke kriterier bør banken efter Kommissionens opfattelse følge med hensyn til denne kontrol med menneskerettighedernes overholdelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(20. juni 1991)

Kommissionen lægger stor vægt på, at der i de central- og østeuropæiske lande indføres demokratisk flerpartistyre, faste retsregler, og at menneskerettighederne overholdes; den finder, at den udvikling, som disse lande har indledt i denne retning, har historisk rækkevidde. For at understrege ovennævnte mål blev der ved oprettelsen af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling fastsat eksplicitte bestemmelser i Bankens vedtægter om, at de lande, der modtager finansiering fra Banken, skal være central- og østeuropæiske lande, der bekender sig til at følge denne kurs, og som fremmer markedsøkonomien.

Det påhviler Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling at fastlægge en forretningsgang, der er bedst egnet til at fremme dens virksomhed, efter aftale med kapitalindskyderne.

Vedtægtsmæssigt påhviler det repræsentantskabet at træffe afgørelse om at suspendere foranstaltninger til fordel for et land, der ikke overholder menneskerettighederne. Kommissionen finder det ønskeligt, at der i de afgørelser og kriterier, der skal benyttes til vurdering af en sådan situation, tages hensyn til de nuværende internationale instrumenter, specielt til vedtagne tekster og evalueringer inden for rammerne af Europarådet og Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 688/91

af Frédéric Rosmini (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1991)

(91/C 241/57)

Om: RENAVAL-programmet

Rådet vedtog den 6. juli 1988 det såkaldte RENAVAL-program for omstilling i skibsbygningsområder.

Ved afgørelse af 19. december 1989 vedtog Fællesskabet at lade dette program finde anvendelse på Aubagne, la Ciotat, Marseille samt Toulon og la Seyne.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger der er finansieret via dette program i Frankrig generelt og i regionen Provence Alpes-Côte d'Azur specielt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**
(13. juni 1991)

I Frankrig er seks områder blevet støtteberettigede under RENAVAL-programmet (Toulon-La Seyne/Aubagne-La Ciotat/Marseille, Dunkerque, Le Havre, La Rochelle, Cherbourg og Loire-Atlantique).

På nuværende tidspunkt er der vedtaget to operationelle programmer – ét for Loire-Atlantique og ét for Dunkerque – henholdsvis den 27. november 1990 og den 14. december 1990.

Under disse to operationelle programmer ydes der støtte til følgende foranstaltninger:

- små og mellemstore virksomheders (SMV) anlægsinvesteringer
- fælles faciliteter for SMV
- teknologioverførsel
- erhvervsejendomme
- fysisk planlægning i erhvervsområder
- reetablering af nedslidte skibsværftsarealer
- udvikling af det turistmæssige potentiale (indlogningsmuligheder, seværdigheder, produkter, indsamling og formidling af nye idéer).

I et operationelt program sker der kun en fastlæggelse af, hvilke typer foranstaltninger der kan medfinansieres af strukturfondene; det er derfor ikke for øjeblikket muligt at give en oversigt over, hvilke tiltag der støttes inden for rammerne af de nævnte foranstaltninger.

Hvad angår det operationelle program (RENAVAL) for regionen Provence-Alpes-Côte d'Azur, behandles det for øjeblikket af de relevante tjenestegrene i Kommissionen og vil snart blive vedtaget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 696/91
af Christine Oddy og Alex Smith (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. april 1991)
(91/C 241/58)

Om: Genbosættelser i El Salvador

Hvilken støtte og bistand yder Kommissionen til genbosættelser i El Salvador?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**
(3. juli 1991)

Fra oktober 1987 er der fra Honduras sket massive frivillige repatrieringer af salvadorianere.

Denne tilbagevenden er fortsat, opmuntret dertil af den internationale konference om mellemamerikanske flygtninge (CIREFCA, 1989, organiseret af UNHCR).

De første år efter iværksættelsen af artikel 936 samfinansierede Det Europæiske Fællesskab produktive selvforsyningsprojekter til fordel for fordrevne mennesker i Salvador og deltog i et uddannelsesprogram i de salvadorianske flygtningelejre i Honduras, for at forberede flygtningene på deres hjemkomst.

Så snart den massive tilbagevenden begyndte, mobiliserede den straks sin bistand, såvel til selve repatrieringsprocessen (udførtes af UNHCR), som til de repatrieredes genbosættelse i deres oprindelige samfund, som gennemførtes af europæiske NGO i samarbejde med salvadorianske NGO.

Det skal understreges, at de fleste af disse projekter pågår i konfliktramte områder, hvilket gør gennemførelsen meget vanskelig.

Trods disse vanskeligheder bidrager Fællesskabets humanitære bistand i væsentlig til at skaffe lindring for disse nødstedte befolkningsgrupper, gennem finansiering af landbrugsvirksomhed, opdræt, opførelse af sundhedsstationer, skoler, forbedring af boligforhold, uddannelse og faglig bistand.

Bistandsprojekter, der skal sikre selvforsyning for flygtninge og fordrevne i Salvador

(artikel B/-302, ex 936)

Projekt	Betegnelse	EF-forpligtelse (1 000 ecu)	Organisme
85/2/AD/A	Fagmæssig uddannelse af 1 260 fordrevne til byerhverv	355	Regeringsinstitution
85/2/AD/B	Genbosættelse af 210 familier i Tenancingo kommune	371	Fundasal/Cebemo
85/2/AD/C	Genbosættelse af 125 familier på to gårde (San Jorge og Aldeita)	684	Christian Aid CAFOD
88/9/RR	Genbosættelse af 7 000 repatrierede fra Honduras i departementerne Chalatenango de Cuscatlán og Cabañas	1 000	Christian Aid UK
89/4/AD	Indkomstskabende virksomhed til fordel for fordrevne familier i San Salvador	500	ACT/BE
86/16/RR	Repatriering af ca. 11 000 mennesker fra Honduras	1 000	UNHCR
90/2/RR	Udvikling i seks samfund af repatrierede i Chalatenango, til fordel for ca. 2 550 mennesker	485	Iepala/Cordes
90/3/RR	Udvikling i otte samfund i Chalatenango til fordel for ca. 3 000 repatrierede og fordrevne	560	Intermon/Cordes
90/6/RR	Genbosættelse af repatrierede i departementerne Chalatenango og Cabañas	1 150	Christian Aid/Diaconia
90/7/AD	Selvforsyning af samfund af fordrevne, Bahia de Jiquilisco	470	Manitese/It.
I alt	Ti projekter	6 575	

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 706/91af **María Santos (V)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(19. april 1991)

(91/C 241/59)

Om: Plantning af eukalyptustræer i et område af ornitologisk interesse — Portugal

I det sydlige Portugal findes der et område, der betegnes som værende af ornitologisk interesse (Corine-programmet, biotop nr. 156), og som rummer landets vigtigste bestand af stortrapper.

I Castro Verde gennemfører de virksomheder, som fremstiller cellulosemasse, en intensiv beplantning af eukalyptustræer, også i klassificerede områder, hvad der notorisk vanskeliggør bevarelsen af denne fugl.

Lokale landbo- og miljøsammenlutninger har udarbejdet en undersøgelse for at forhindre dette overgreb på miljøet ifølge artikel 19 i forordning (EØF) nr. 797/85 (¹), og som vender sig mod den uhæmmede beplantning med eukalyptustræer, der bl.a. medfører alvorlige farer for dyrearter, hvoraf nogle er truede af udryddelse.

På baggrund af de lokale landmænds og miljøorganisationers deltagelse i et projekt, som forener udvikling med naturbeskyttelse, bedes Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet eller agter at træffe over for

beplantningen med eukalyptustræer i områder, som er klassificeret i henhold til EF-direktiver?

(¹) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(31. maj 1991)

De portugisiske myndigheder har endnu ikke fredet området Castro Verde som særligt beskyttet område i medfør af artikel 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF (¹), selv om det figurerer på listen over områder af fællesskabsinteresse og er uomgængeligt nødvendigt til opretholdelsen af et sammenhængende net af levesteder for steppefugle og præ-steppefugle.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, har de portugisiske myndigheder ikke givet deres godkendelse til de projekter, hvorefter det er planen hensynsløst at plante monokulturer af eukalyptus i det pågældende område.

Kommissionen understreger, at anvendelsen af direktiv 79/409/EØF bør kunne sikre tilstrækkelig beskyttelse af denne zone. I den forbindelse vil Kommissionen omhyggeligt sørge for, at Portugal iværksætter de love og administrative bestemmelser, der gør det muligt at frede dette område som et særligt beskyttet område.

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 714/91
af Perreau De Pinninck Domenech og Ruiz-Mateos
Jimenez De Tejada (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(19. april 1991)

(91/C 241/60)

Om: Pensionister

Fællesskabets befolkning bliver ældre og ældre, og denne tendens fortsætter.

Mener Kommissionen, at den støtte, der ydes til pensionister er tilstrækkelig, for så vidt angår både kvalitet og kvantitet?

Er der planlagt væsentlige forhøjelser af bevillingerne til programmer for midlertidig beskæftigelse for pensionistgruppen?

Er der planlagt globale programmer for integration af pensionistgruppen i samfundslivet, både på arbejds- og fritidsplan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(16. maj 1991)

For at imødekomme det behov, der er opstået på grund af EF-befolkningens aldring, forelagde Kommissionen i 1990 en »Meddelelse om de Ældre«, ledsaget af et udkast til en rådsafgørelse om et fællesskabsprogram til fordel for de ældre. Denne afgørelse blev vedtaget af Rådet den 26. november 1990.

I fællesskabsprogrammet, der strækker sig over tidsrummet 1991—1993, imødekommer man bl.a. behovet for at fremme de ældres samfundsmæssige integration. Programmets budget, fastsat ved rådsafgørelsen, på 2,4 mio ecu for årene 1991 og 1992 udgør mere end en fordobling af de midler, Fællesskabet årligt anvender på sociale foranstaltninger med henblik på de ældre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 718/91

af Brian Simpson (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1991)

(91/C 241/61)

Om: Diskrimination mod professionelle rugby-spillere, som spiller i Rugby League

Er den politik, som føres af Rugby Football Union-forbundene i EF, og som går ud på livslang udelukkelse af spillere, som spiller professionelt i Rugby League-forbundene, en overtrædelse af EØF-Traktaten og en krænkelse af EF-borgernes menneskerettigheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger**

(30. maj 1991)

Kriterierne for optagelse af spillere henhører udelukkende under sportsforbundenes kompetence.

Kommissionen har selvfølgelig kompetence til at undersøge, hvorvidt forbundenes vedtægter er i modstrid med bestemmelserne i EØF-Traktaten, herunder bestemmelserne om hindringer for professionelle spilleres frie bevægelighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 720/91**af Filippos Pierros (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(23. april 1991)**(91/C 241/62)**Om: Teoretisk og praktisk udvikling af Euromarketing*

I forslag til Rådets afgørelse om fremme af udviklingen af virksomheder, især små og mellemstore virksomheder (KOM(90) 0528 endelig udg. af 18. december 1990) understreges det, at spredning af kendskabet til marketingteknikker skulle bidrage til at lette SMV'ernes adgange til det indre marked. Det påpeges endvidere, at disse teknikker tager sigte på at definere og fremme afsætningsmulighederne på et konkurrencebetonet marked, hvor produkter og tjenesteydelser hele tiden må tilpasses til kundernes behov og forventninger og til restriktionerne på det indre marked, som vil blive endnu mere åbent for import fra tredjelande efter Uruguay-Runden.

Heraf fremgår det, hvor overordentligt vigtigt det er, at der udarbejdes Euromarketing-principper og -teknikker til brug for virksomhederne. Hvilke konkrete foranstaltninger har Kommissionen truffet eller agter at træffe i denne henseende (seminarer, praktiske vejledninger mm.)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(31. maj 1991)

Kommissionen agter snarest muligt at offentliggøre et udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med henblik på at igangsætte et undersøgelsesarbejde vedrørende Euromarketing. Undersøgelsesarbejdet skal munde ud i, at der udarbejdes en praktisk vejledning, der henvender sig til de små og mellemstore virksomheder. Der påtænkes ligeledes afholdt et seminar, hvor resultatet af undersøgelsesarbejdet vil blive fremlagt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 735/91**af Panayotis Lambrias (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(23. april 1991)**(91/C 241/63)**Om: Datamatoversættelse og elektronisk databehandling på de mindre udbredte fællesskabssprog*

Fællesskabets oversættelsesbehov og institutionernes tiltagende arbejdsmængde med henblik på gennemførelsen af det indre marked gør det nødvendigt at løse proble-

merne, som opstår som følge af sprogsforskellene, gennem udvikling af informatik inden for administrationen.

Arbejdet på de ni officielle EF-sprog medfører et oversættelsesbehov for 72 sprogkombinationer, hvortil Fællesskabet har foranlediget udviklingen af to datamatstyrede oversættelsesprogrammer, EUROTRA og SYSTRAN.

Anvendelsen af disse programmer — og navnlig af SYSTRAN — begrænser sig imidlertid til Fællesskabets hovedsprog. Herved opstår der en fare for, at visse sprog, herunder også græsk, bliver marginaliseret.

1. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at forhindre, at de mindre udbredte sprog i Fællesskabet får en forringet status og ikke anvendes?
2. Hvor langt er EUROTRA-programmet nået?
3. I hvilket omfang kan institutionernes behov for rettidig oversættelse dækkes af den nuværende oversætterstab?
4. Hvornår regner Kommissionen med, at det græske sprog kan anvendes i forbindelse med Fællesskabets databaser og informatik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(3. juni 1991)

Med henblik på gennemførelsen af det indre marked bestræber Kommissionen sig på at skabe de væsentligste betingelser for afskaffelse af de eksisterende sprogbarrierer, bl.a. ved en styrkelse af dens sproglige infrastruktur, øget anvendelse af ny sprog- og edb-teknologi samt gennemførelse af forskellige programmer i forbindelse med undervisning og uddannelse i fremmedsprog (LINGUA, ERASMUS, COMETT).

Det automatiske oversættelsessystem SYSTRAN (alle-rede operationelt for ti sprogpar; seks nye par tilføjes i de næste to år) er ved at blive udviklet med oversættelse til otte målsprog, herunder græsk. Siden 1989 har Kommissionen rent faktisk arbejdet snævert sammen med de græske myndigheder for at udvikle sprogparret engelsk-græsk.

1. Kommissionen har allerede ved Fællesskabernes oprettelse truffet de nødvendige dispositioner til sikring af kommunikation til og fra alle EF-sprog.

Kommissionens oversættelsestjeneste har et personale, der er fordelt på en afbalanceret måde mellem de forskellige sprog, og hvormed den kan dække de faktiske behov i forbindelse med institutionens kommunikation indadtil og udadtil.

Der er blevet indført kontorautomatiseringsudstyr og edb, hvor alle sprog behandles på lige fod. De oprin-

delige problemer i forbindelse med græsk har efterhånden kunnet løses.

Kommissionen har iværksat forskellige programmer med henblik på at overvinde de sproglige og geografiske informationsbarrierer og fremme elektronisk behandling af naturligt sprog (flersproget aktionsplan, EUROTRA, ESPRIT). Resultaterne skal gøre det lettere at udveksle skriftlige og mundtlige oplysninger mellem forskellige EF-sprog under overholdelse af principperne lighed og demokrati.

2. Det oprindelige EUROTRA-program (1982—1990) har resulteret i udarbejdelsen af en prototype med et ordforråd på ca. 20 000 leksikalske enheder samt analyse-, udvekslings- og syntesemoduler for alle Fællesskabets officielle sprog, inklusive græsk.

Rådet vedtog den 26. november 1990 et særprogram for forskning og teknologisk udvikling med henblik på at gøre EUROTRA-systemet operationelt. Målet er at konsolidere de opnåede forskningsresultater og at få industrikredse til at deltage i programmet.

3. Oversættelsestjenesten har fået en ny, tematisk struktur, der har gjort det muligt bedre at klare det øgede antal oversættelser, bl.a. ved øget anvendelse af freelancemedarbejdere.

Der er blevet indført forskellige kontorautomatiserings- og edb-redskaber i forbindelse med tekstbehandling, dokumentations- og termsøgning, udveksling af dokumenter og administrativ forvaltning for bedre at opfylde alle forpligtelserne.

4. Græsk behandles allerede på samme måde som de øvrige EF-sprog i Kommissionens edb-systemer. Mere specifikt kan det oplyses, at følgende baser, der er i overensstemmelse med den græske standard ELOT 928 — ISO 8859/7, står til rådighed for græske brugere:

- CELEX, database om EF-ret
- INFO 92, database om gennemførelsen af det indre marked
- EURODICAUTOM, Kommissionens terminologiske database.

Græsk benyttes allerede i forbindelse med Kommissionens elektroniske arkiveringssystem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 748/91

af Artur da Cunha Oliveira (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. april 1991)

(91/C 241/64)

Om: Udnyttelse af Alqueva

I bind II i den regionale udviklingsplan for Portugal for perioden 1989—93, der dannede grundlag for fælles-

skabsstøtterammen for 1989—93 for udvikling og strukturtilpasning i de dårligst stillede regioner (mål nr. 1) i Portugal, anføres det nederst under 13A »Gennemførelse af flersidige planer for Alqueva«, at beslutningen om at iværksætte projektet vil afhænge af resultaterne af den samlede evaluering, der skal foretages med støtte fra Kommissionens side.

1. Er der anmodet om en sådan finansiel støtte fra Kommissionen?
2. Hvornår er der ydet en sådan støtte, og hvor stort et beløb er der tale om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Bruce Millan

(6. juni 1991)

Kommissionen er sammen med den portugisiske regering kommet til det resultat, at det vil være af interesse med en samlet og integreret evalueringsundersøgelse af det arbejde, der er projekteret for Alqueva, og dets indvirkning på den regionale og nationale økonomi for at kunne træffe afgørelse om projektets gennemførelse.

Der har allerede i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* været offentliggjort en indkaldelse af bud på denne undersøgelse med den 15. maj 1991 som sidste frist for modtagelse af bud.

Kommissionen forventer, at undersøgelsen vil være tilendebragt i slutningen af 1991. De samlede omkostninger vil næppe overstige 800 000 ecu (100% EF-finansiering).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 770/91

af Ursula Braun-Moser (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1991)

(91/C 241/65)

Om: PHARE-programmet

PHARE-programmet, som nu omfatter seks østbloklønde, indebærer meget store bevillinger til omstrukturering af de socialistiske økonomier, investeringsfremmende foranstaltninger, økonomisk genopbygning, trafikinfrastruktur og miljøbeskyttelse.

De sidste erfaringer fra et besøg i Polen viser imidlertid, at projekterne vedtages af de nationale regeringsinstanser, som derefter giver meddelelse herom, og at Kommissionen tilsyneladende ikke foretager den afsluttende vurdering.

1. Hvordan kan Kommissionen sikre, at de forskellige ønskelister er indbyrdes forenelige?

2. Overvejer Kommissionen ud over tilstedeværelse af Kommissionens lokale repræsentant at deltage i beslutningsdannelsen vedrørende de forskellige investeringsprojekter og også ved nye industri- og trafikinvesteringer at inddrage miljøhensyn, således at der sikres en hensigtsmæssig anvendelse af midlerne allerede fra de første 5,3 mio. ecu frem til slutningen af året?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(15. juli 1991)

Det er et af de grundlæggende principper i PHARE-aktion, at modtagerlandene selv bestemmer, hvilke sektorer og projekter der i første række skal finansieres på grundlag af forordning (EØF) nr. 3906/89⁽¹⁾. Selvom finansieringsmidlerne kan forekomme enorme, slår de ikke til til at dække alle behov i disse lande for bistand til den økonomiske omstrukturering. Desuden indebærer de bestående strukturer ikke i alle tilfælde nogen garanti for projekternes levedygtighed, uanset hvor hastende eller ønskelige de er.

Prioriteterne fastlægges ved opstillingen af de årlige indikativprogrammer for den bistand, som hver af modtagerlandene kan forventes at opnå, men programmerne er dog ikke bindende. Under alle omstændigheder sørger Kommissionen i givet fald gennem sine delegationer på stedet samt ved en løbende dialog for at få del i processen for indkredsning og fastlæggelse af projekterne. Det er bl.a. blevet muligt, fordi der i hvert modtagerland er udpeget en national bistandskoordinator.

Begge implicerede parter er særlig opmærksom på miljøaspekterne, hvortil i øvrigt afsættes en stor del af bevillingerne.

Det ærede medlems opmærksomhed henledes endvidere på svar på skriftlig forespørgsel nr. 1587/90 af Deprez⁽²⁾, hvori beslutningsforløbet i forbindelse med finansieringsforslag beskrives.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 23. 12. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. C 227 af 31. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 778/91

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1991)

(91/C 241/66)

Om: Folkesundhed — år 2000

Kan Kommissionen give en ajourføring om projektet folkesundhed — år 2000?

Hvad er der sket med dette projekt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(6. juni 1991)

Folks sundhed — år 2000 er ikke et kommissionsinitiativ, men et program under WHO. Spørgsmål om, hvor langt man er kommet med dette program, skal stilles til WHO.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 779/91

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1991)

(91/C 241/67)

Om: Medansvarsafgiften inden for kornsektoren

Af en undersøgelse foretaget af Den Europæiske Revisionsret fremgår det, at medansvarsafgiften inden for kornsektoren ikke er noget effektivt middel til at mindske produktionen.

1. Finder Kommissionen på baggrund af disse resultater, at afgifter eller prisnedsættelser er egnede midler til nedskæring af produktionsmængden?
2. Finder Kommissionen ikke også, at braklægningsordningen især har ført til, at marginaljord er blevet taget ud af produktionen, og at det både af hensyn til forvaltningen af kornproduktionen og de tilsigtede miljømålsætninger er ønskeligt, at der produceres mere ekstensivt på alle landbrugsarealer (og navnlig på de intensivt dyrkede højtstående arealer)?
3. I kommissær Mac Sharrys reformforslag anbefales en aftrappingsordning for indkomster fra mindre bedrifter. Er Kommissionen rede til at tilpasse denne aftrappingsordning efter priser og produktionskvoter (kvote pr. jordlod og pr. bedrift), så der kan opnås en virkelig effektiv produktionsforvaltning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(27. juni 1991)

1. Kommissionen deler ikke den opfattelse, at de opstillede mål for medansvarsordningen ikke er blevet nået, hvilket den allerede har redegjort for i sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. I øvrigt finder Kommissionen ikke noget i denne beretning, som giver grundlag for at antage, at Retten forkaster prisnedsættelse som middel til at justere kornproduktionen.

2. og 3. I meddelelse om den fælles landbrugspolitik udvikling og fremtid har Kommissionen allerede anført, at markedsordningerne også bør indebære en tilskyndelse til ekstensivering med det formål at nedbringe produktionsoverskuddet og bidrage til en miljøforenelig landbrugsproduktion (punkt IV.5).

Der er ikke som led i reformen planlagt nogen differentiering af kornpriserne i sammenhæng med produktionskvoter. En sådan ordning vil være i modstrid med princippet om enhedsmarkedet og få diskriminerende virkninger for kornbrugere.

I et direktiv, der er henvendt til medlemsstaterne, er det ikke muligt at tage højde for samtlige forhold inden for de mangeartede fag i Fællesskabet. Af denne grund har Kommissionen åbnet mulighed for et undtagelsessystem, så der kan tages hensyn til den situation, der vil opstå, når de særlige forhold indenfor visse fag objektivt set står i modsætningsforhold til direktivets bestemmelser, dog sådan at der inden for en periode på højst seks måneder skal sikres arbejdstagerne kompenserende hvileperioder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 798/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1991)

(91/C 241/68)

Om: Tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for rengøringssektoren

Direktivforslaget om tilrettelæggelse af arbejdstiden går i alt væsentligt ud på, at tidsrummet for natarbejde fastsættes til mellem kl. 20.00 og kl. 9.00 i stedet for mellem kl. 22.00 og kl. 5.00, som det er for øjeblikket, og at der indføres en daglig hvileperiode på mindst 11 timer samt endvidere en ugentlig sammenhængende hvileperiode på mindst 35 timer.

Disse bestemmelser vil pålægge en sektor som f.eks. rengøring inden for industrien visse forpligtelser, som i det lange løb kan hæmme dens udvikling eller øge usikkerheden med hensyn til beskæftigelsen inden for denne sektor. Aktiviteterne inden for denne sektor er jo generelt karakteriseret ved, at de af tekniske og materielle grunde må gennemføres uden for de sædvanlige åbningstider for de lokaler, der skal rengøres.

Agter Kommissionen at tage hensyn til disse særlige forhold i selve bestemmelserne i direktivet om tilrettelæggelse af arbejdstiden ved, at der fastsættes skarpt afgrænsede undtagelser for rengøringen inden for industrien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Vasso Papandreou

(7. juni 1991)

Kommissionen har noteret sig rengøringsindustriens bekymringer om anvendelsen af direktivforslaget om visse aspekter af arbejdstidens tilrettelæggelse. Det er på ingen måde Kommissionens hensigt at hindre rengøringssektorerne i at fungere normalt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 804/91

af James Ford (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1991)

(91/C 241/69)

Om: Israels blokade af havnen i Gaza

Vil Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger, der vil blive truffet i forbindelse med den fortsatte israelske blokade af havnen i Gaza, som hindrer eksporten af palæstinensiske landbrugsvarer, og som er et brud på de handelsaftaler, der er indgået mellem EF og Israel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Abel Matutes

(3. juli 1991)

Palæstinensiske landbrugsprodukter fra de besatte områder nævnes ikke i aftalerne mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel, og i henhold til princippet om adskillelse mellem Israel og de besatte områder kan de ikke nævnes, for så vidt angår forbindelserne med Fællesskabet.

I de fælles konklusioner mellem Israel og Fællesskabet om fremgangsmåderne til at lette palæstinensiske varers passage gennem Israel nævnes Gazas havn ikke.

Gaza har ikke en brugbar havn i øjeblikket, men der findes et projekt i Gaza om anlæg af en fiskerihavn der.

Eksport af palæstinensiske landbrugsprodukter fra de besatte områder sker gennem israelske havne og lufthavne.

Bortset fra lejlighedsvis problemer og det endnu uløste spørgsmål om overdreven israelsk ildhu med sikkerheds-

kontrol, som i visse tilfælde har ført til beskadigelse af varer, opfylder Israel sine forpligtelser over for palæstinensiske eksportører fra de besatte områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 809/91

af Michel Hervé (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. maj 1991)

(91/C 241/70)

Om: Harmonisering af byggebranchen

Europa-Parlamentet påpegede i sin beslutning af 12. oktober 1988 (dok. A2-0188/88) om behovet for en fællesskabsaktion inden for byggebranchen, at det anså det for nødvendigt, at Kommissionen tog initiativer med henblik på harmonisering af entreprenørers og bygherrers ansvar.

En modernisering af byggesektoren med en deraf følgende konstant forbedring af kvalitet og konkurrencedygtighed forudsætter klare og præcise garantier til brugeren af det færdige byggeri, der imødekommer de væsentlige krav, som et byggeri bør opfylde, ligegyldigt hvor det er opført.

Etableringen i 1993 af det indre marked gør det påkrævet, at byggebranchen gennem en harmonisering af lovgivningerne underlægges ensartede bestemmelser på EF-plan. I modsat fald vil branchen stå over for nationale love, som i de fleste tilfælde er divergerende.

Kan Kommissionen præcisere følgende to punkter:

1. Er den enig i, at gennemførelsen af det indre marked og beskyttelse af den endelige bruger af byggeriet kræver vedtagelse af ensartede lovgivningsbestemmelser i EF, især med hensyn til ansvar og garantier?
2. Hvilket handlingsprogram har den for dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(27. maj 1991)

1. Ja.

Kommissionen besluttede ved godkendelsen af direktivforslaget om tjenesteydelsesansvar (KOM(90) 482), som blev forelagt for Rådet i november 1990, at der i givet fald kan udarbejdes et særdirektiv vedrørende bygge- og

anlægssektoren, og at dette bl.a. vil kunne komme til at omfatte ansvar og garanti.

2. Kommissionen har for nylig nedsat fire arbejdsgrupper med eksperter fra de pågældende europæiske sammenslutninger; disse arbejder skal danne grundlag for det pågældende direktivforslag.

Desuden må det ærede medlems opmærksomhed henledes på den dato, der er sat som sidste frist for gennemførelse i de enkelte EF-medlemsstaters lovgivning af Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (den 27. juni 1991) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 824/91

af Christine Oddy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. maj 1991)

(91/C 241/71)

Om: Siemens' planer vedrørende GPT — konkurrencepolitikken

Hvad agter Kommissionen at foretage sig i lyset af den artikel, der bragtes i dagbladet Daily Telegraph den 25. marts 1991, og hvoraf det fremgik, at Siemens overvejer at opkøbe en større andel i GPT?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(11. juni 1991)

Kommissionen vedtog den 1. september 1989 ⁽¹⁾ en formel beslutning om den aftale, GEC og Siemens havde indgået om at opkøbe Plessey. Kommissionen fandt dengang, at disse planer, som også gik ud på, at Siemens skulle overtage 40 % af GPT, der på det tidspunkt var ejet og kontrolleret af GEC og Plessey i fællesskab, ikke var i strid med EF's konkurrenceregler.

Kommissionen har haft kontakt med parterne og er ikke bekendt med, at GEC og Siemens skulle have i sinde at ændre noget ved de nuværende ejerforhold i GPT. Ud fra de foreliggende oplysninger må det antages, at hvis Siemens rent faktisk overtager hele kontrollen med GPT, skal der forinden ske anmeldelse til Kommissionen i henhold til fusionsforordningen ⁽²⁾, hvorefter Kommissionen vil kunne tage stilling til, hvilke virkninger disse ændrin-

ger i ejerforholdene vil få, og fastslå, om de er forenelige med fællesmarkedet eller ej.

(¹) EFT nr. C 239 af 25. 9. 1990.

(²) Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EFT nr. L 257 af 21. 9. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 843/91
af **Francesco Speroni (ARC)**
til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(3. maj 1991)
(91/C 241/72)

Om: Beskyttelse af silkeormen

I nogle EF-lande har der i en årrække været et plantebeskyttelsesmiddel i handelen med betegnelsen Insegar, som er fremstillet på basis af fenoxycarb. Ifølge de undersøgelser og den forskning, som er blevet gennemført på specialiserede institutter, heriblandt på universiteterne i Padova og Torino, kan dette stof forårsage udbredt dødelighed blandt silkeormene, også i områder, som befinder sig meget fjernt fra de steder, hvor stoffet anvendes.

I betragtning af silkeormeavlens økonomiske betydning og risikoen for, at fenoxycarb ikke alene viser sig at være skadelig for silkeormen, men også for andre insekter, den anvendes imod, og med alvorlige følger for miljøet, bedes Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at iværksætte initiativer på EF-niveau og i givet fald af hvilken art.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Ray Mac Sharry**

(13. juni 1991)

I erkendelse af silkeormsavlens betydning i bestemte dele af Fællesskabet, navnlig Italien, hvor denne aktivitet udgør en supplerende indkomstkilde for landbrugerne, blev der fra produktionsåret 1972/73 indført en støtte til silkeorm avlet i Fællesskabet.

Takket være denne støtte, som repræsenterer ca. 35 % af avlerens indtjening og ca. 60 % af salgsprisen for kokoner, samt stigningen i verdensmarkedsprisen på silke har EF-silkeormsavlens været praktisk taget stabil de seneste år, og har omfattet ca. 5 000 kasser silkeormeæg i anvendelse.

Med hensyn til det særlige problem med silkeorm, der ikke når spindestadiet, agter Kommissionen ikke at gennemføre særforanstaltninger, for problemet skyldes tilsyneladende fejlagtig brug af et pesticid på grund af utilstrækkeligt planteværn.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 879/91
af **José Hapart (S)**
til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**
(8. maj 1991)
(91/C 241/73)

Om: Forhåndsfinansiering af interventionerne fra EUGFL — »Garantisektionen«

De nationale og regionale myndigheder afventer ofte indbetalingen af EF-midler, før de selv deltager i forhåndsfinansieringer, hvilket forstyrrer programmernes gennemførelse.

1. Er Kommissionen klar over, at disse betalingsforsinkelser gør det nødvendigt at reagere mere smidigt og hurtigere ved at fjerne disse rent bureaukratiske hindringer?
2. Hvordan har Kommissionen på denne baggrund i sinde at tilpasse den budgetmæssige situation til den finansielle virkning af markedsordningerne?
3. Udøver Kommissionen kontrol med fordelingen af de midler, der er tildelt til forvaltningen af programmerne, navnlig med fordelingen på regionalt plan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Ray Mac Sharry**

(4. juni 1991)

I overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 (¹) udbetaler Kommissionen forskud på udgifter, der afholdes af nationale tjenester og organer, senest den tredje arbejdsdag i den anden måned den måned, hvor disse organer afholder udgifterne.

Siden denne bestemmelse trådte i kraft i januar 1988, er der ikke konstateret nogen forsinkelse i udbetalingen af forskud.

For så vidt angår refusion af allerede afholdte udgifter, skal medlemsstaterne selv tilvejebringe de midler, der er nødvendige for at dække deres udbetalende organers behov.

Bortset fra et par ældre, enkeltstående tilfælde har Kommissionen ikke for tiden kendskab til forsinkede udbetalinger på grund af manglende midler i medlemsstaterne.

De af det ærede medlem omtalte forsinkelser skyldes enten langsom administration i medlemsstaterne eller behovet for at kontrollere berettigelsen af den udgift, der skal finansieres.

Interventionsudgifterne for EUGFL, Garantisektionen, der især omfatter udligningsgodtgørelser, indgår ikke i

programmer, som skal forvaltes på regionalt plan. Kommissionen skal derfor ikke kontrollere den regionale fordeling af udgifterne.

(¹) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 899/91

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. maj 1991)

(91/C 241/74)

Om: Statsstøtte til industrien

Har Kommissionen godkendt den franske regerings seneste omstrukturingsplan for »Groupe Bull« og i bekræftende fald på hvilket grundlag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(19. juni 1991)

Den franske regering har for nyligt meddelt Kommissionen, at den overvejer at deltage i en rekonstruktion af Compagnie des Machines Bull ved at indskyde en kapital på 2 mia. ffr. i 1991 og 2 mia. ffr. i 1992.

Denne kapitaltilførsel kan rammes af bestemmelserne i EØF-Traktaten om statsstøtte, herunder navnlig artikel 92, stk. 1. Kommissionen har allerede bedt de franske myndigheder om supplerende oplysninger for herved at kunne vurdere karakteren af den pågældende transaktion og tage stilling til, om den — hvis der er tale om støtte — er forenelig med Traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 915/91

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1991)

(91/C 241/75)

Om: EF-nej til forlængelse af den tilladte regionalstøtte til Madrid-området

Den autonome Madrid-region befinder sig i en ufordelagtig situation, idet den er omgivet af andre regioner, som via subsidier tilskynder virksomheder til at etablere sig på deres område, hvilket gør det tillokkende for virksomheder hjemmehørende i Madrid-området at flytte til nabo-regionerne for at få del i sådanne subsidier.

Det kan på denne baggrund ikke undgå at overraske, at Kommissionen er gået imod den spanske beslutning om at forlænge den tilladte regionalstøtte til Madrid-området i dens nuværende omfang.

Har Kommissionen taget i betragtning, at dens nej til en sådan forlængelse vil stille Madrid-området klart ringere end naboregionerne, og at Madrid risikerer at miste en del af de virksomheder, der på nuværende tidspunkt er etableret i området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(12. juli 1991)

Kommissionen har besluttet at indlede den i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure i anledning af, at de spanske myndigheder yder regionalstøtte med en maksimumsintensitet på 45 % nettosubventionsækvivalent i Sierra Norte i Madrid-provinsen. Kommissionen er nemlig af den opfattelse, at et sådant regionalstøtteleft ikke kan accepteres i denne provins. I forbindelse med denne procedure vil Kommissionen tage hensyn til de bemærkninger, som er blevet den forelagt, og vedtage en endelig beslutning med hensyn til den pågældende støttes forenelighed med fællesmarkedet.

Da det drejer sig om regionalstøtte, skal støttens forenelighed med fællesmarkedet undersøges i lyset af de i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), fastsatte afvigelser fra det generelle forbud mod støtte; de heri fastsatte mål er i Fællesskabets interesse og ikke blot i medlemsstaternes og støttemodtagernes interesse. Når Kommissionen skal tage stilling til, om den pågældende regionalstøtte falder ind under disse undtagelsesbestemmelser, anvender den nogle metoder (¹), som er baseret på hensynet til de berørte regioners socio-økonomiske situation.

I det foreliggende tilfælde vil Kommissionens beslutning således afhænge af regionens socio-økonomiske situation. Det forekommer dog ikke særlig sandsynligt, at ydelsen af regionalstøtte i Madrid-provinsen kan anses for berettiget, blot fordi denne provins er omgivet af regioner, hvor regionalstøtte er tilladt. Dette kunne nemlig føre til en overbudspolitik, som ikke forekommer ønskelig.

(¹) EFT nr. C 212 af 12. 8. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 919/91

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1991)

(91/C 241/76)

Om: EF-støtte til konsortiet »Euronews«

Konsortiet »Euronews«, der netop er blevet præsenteret i Bruxelles og skal være en europæisk pendant til den ame-

rikanske tv-kanal CNN, har opnået tilslutning fra to offentlige tv-selskaber samt fra den europæiske radiofonisammenslutning EBU.

Dette projekt vil, hvis det gennemføres, medføre årlige udgifter på 6,5 mia. pta., som »Euronews« håber vil blive finansieret af EF, uden at dette skal indebære nogen kontrol med konsortiet fra EF-institutionernes side.

Kan Kommissionen oplyse, om den har modtaget nogen anmodning i så henseende, samt hvilken umiddelbart holdning, der vil kunne forventes fra Fællesskabets side, med hensyn til finansiering af »Euronews«-projektet på de vilkår, stifterne har opstillet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger**

(28. juni 1991)

Som det ærede medlem nævner, præsenterede en delegation fra Den Europæiske Radiofonisammenslutning (EBU) Euronews for Kommissionen i Bruxelles i februar måned. På daværende tidspunkt gjorde EBU's delegation det klart, at Euronews for at kunne iværksætte omfattende foranstaltninger havde brug for, at man besluttede at yde dem tilskud af størrelsesordenen 10 mio. ecu pr. år over 5—6 år. EBU håbede, at sådanne foranstaltninger kunne påbegyndes i begyndelsen af 1992. EBU fastslog også, at sammenslutningen håbede at opnå tilskuddet fra »offentlige kilder i Europa«. Kommissionen hilste EBU's planer velkomment, eftersom den i princippet er tilhænger af udvikling af paneuropæisk satellit-tv.

For så vidt angår den støtte, hvorom der er anmodet, har Kommissionen ikke i øjeblikket de nødvendige finansielle ressourcer under udgiftsområde 4 ikke de finansielle overslag. Der har derfor i det foreløbige forslag til budget for 1992 foreslået, at der oprettes en budgetpost til formålet (B 33001), med anførelse af et »MP«. I mellemtiden tager Kommissionen kontakt med andre interesserede parter indenfor rammerne af det audiovisuelle Eureka.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 945/91

af Michael Welsh (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1991)

(91/C 241/77)

Om: Regionaludviklingskontorer i EF

I en række medlemsstater findes der regionaludviklingskontorer, f.eks. ANVAR i Frankrig og Die Steinberg Stif-

tung i Tyskland. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes sådanne kontorer finansieres i de enkelte medlemsstater, om der f.eks. ydes statslige, lokale eller regionale tilskud, eller om der opkræves en lokal erhvervsafgift eller gebyr for den ydede service?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(11. juni 1991)

Kommissionen kan ikke give de ønskede oplysninger om de kontorer, som det ærede medlem omtaler.

I betragtning af de mange data, det vil kræve at besvare spørgsmålet, vil det være nødvendigt at foretage en indgående undersøgelse i hele Fællesskabet.

Kommissionen vil undersøge, om det er muligt at indpasse en sådan undersøgelse i prioritetterne i sit arbejdsprogram.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 950/91

af Amédée Turner (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1991)

(91/C 241/78)

Om: Statistikker over EF-firmaers og -forskningsinstitutters patenter

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange patenter firmaer og forskningsinstitutter i de enkelte medlemsstater har udtaget i perioden mellem 1. januar 1980 og 31. december 1989, samt angive de tilsvarende tal for Japan og USA?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(24. juni 1991)

1. Kommissionen hverken indsamler eller tabulerer statistiske oplysninger om patenter i medlemsstaterne.

2. OECD indsamler og tabulerer statistiske oplysninger om patenter i organisationens medlemslande, herunder EF-landene. OECD's sekretariat indsamler dataene fra rapporter, som udsendes af Verdensorganisationen

for intellektuel Ejendomsret (WIPO) i Genève og Den Europæiske Patentmyndighed (EPO) i München.

3. OECD indsamler ikke statistiske oplysninger om udtagne patenter på den måde, der anmodes om i skriftlig forespørgsel nr. 950/91.

4. OECD fremstiller fire forskellige tabeller over patentansøgninger. Dataene vedrører antallet af patenter, hvormed der er ansøgt, i modsætning til antallet af endeligt indrømmet eller udtagne patenter.

5. De fire tabeller er:

- a) Nationale Patentansøgninger — Det samlede antal indenlandske og udenlandske patentansøgninger i hver medlemsstat.
- b) Indenlandske Patentansøgninger — Ansøgninger i en medlemsstat indgivet af statsborgerne eller de bosiddende i den pågældende medlemsstat.

c) Udenlandske Patentsøgninger — Ansøgninger i en medlemsstat indgivet af statsborgere eller bosiddende i andre lande.

d) Eksterne Patentansøgninger — Ansøgninger indgivet i andre lande af statsborgere eller bosiddende i en medlemsstat.

Ansøgningerne inden for hver af disse grupper stammer fra individuelle personer, firmaer og forskningsinstitutter fra både den private og offentlige sektor.

6. Efterfølgende tabel er den, der er beskrevet i punkt 5b ovenfor.

7. Data vedrørende indenlandske patentansøgninger i Italien foreligger kun hvert femte år.

8. De i tabellen indeholdte luxembourgiske data for 1980 og 1981 stammer fra WIPO og tabuleres ikke af OECD.

Indenlandske patentansøgninger

Land	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989
Belgien	992	919	1 022	929	1 010	935	975	771	857	894
Danmark	964	1 085	1 095	1 167	966	856	958	1 007	1 197	1 120
Frankrig	11 086	11 057	10 821	11 278	11 441	12 158	12 256	12 815	12 587	12 792
Tyskland	30 582	30 251	31 111	32 094	32 438	32 708	32 741	32 187	32 575	31 888
Grækenland	1 308	1 273	1 291	1 251	1 339	1 123	1 222	1 540	374	404
Irland	394	461	434	567	651	726	743	719	727	736
Italien	6 375	—	—	—	—	2 063	—	—	—	—
Luxembourg	97	109	99	99	79	97	95	91	87	77
Nederlandene	1 995	2 073	2 093	2 118	2 127	2 206	2 157	2 337	2 585	2 776
Portugal	92	90	92	91	96	85	77	61	54	86
Spanien	1 876	1 718	1 646	1 498	1 784	2 149	1 652	1 741	1 841	2 118
Det Forenede Kongerige	19 710	20 898	20 640	19 977	19 230	19 797	20 195	20 102	20 692	19 932
USA	62 098	62 404	63 316	59 391	61 841	63 673	65 195	68 315	75 192	82 370
Japan	165 730	191 621	210 897	227 708	256 195	274 948	290 132	310 908	308 775	317 353

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 979/91

af Winifred Ewing (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1991)

(91/C 241/79)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Syrien

På baggrund af de løbende drøftelser vedrørende protokollen om finansiel og faglig bistand i samarbejdsaftalen mellem EF og Syrien tager Kommissionen da hensyn til den nuværende politiske situation i landet, hvor tusinder af mistænkte modstandere af regeringen fortsat holdes fængslet i henhold til den lov om undtagelsestilstand, der har været i kraft siden 1963?

På hvilket grundlag yder EF bistand og faglig hjælp til udemokratiske undertrykkelsesregeringer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(4. juli 1991)

Kommissionens politik i denne henseende er gentagne gange blevet forelagt Parlamentets Udvalg om Eksterne Forbindelser og Udvikling såvel som Det Politiske Udvalgs underudvalg om menneskerettigheder.

Som det er det ærede medlem bekendt, undertegnede Rådet den 5. februar 1991 den tredje finansprotokol med

Syrien. Parlamentet er blevet anmodet om en samstemmende udtalelse og skal derfor afgøre, om det anser »regeringens udemokratiske og undertrykkende natur« for så alvorlig, at det berettiger en afbrydelse af Fællesskabets udviklingsbistand til Syriens befolkning. Uanset hvilken afgørelse der bliver truffet, er Kommissionen af den opfattelse, at alle Syriens ansvarlige politikere gennem en formel eller uformel dialog fuldt ud skal underrettes om Fællesskabets holdning til menneskerettigheder og demokrati.

— EFRU: 9,6 mio. ecu

— ESF: 2,4 mio. ecu,

heraf 8,3 mio. ecu til nye foranstaltninger, der finansieres af EFRU med 6,5 mio. ecu og af ESF med 1,8 mio. ecu.

De operationelle EFRU- og ESF-programmer blev godkendt af Kommissionen henholdsvis den 20. marts 1990 og den 26. oktober 1990.

Listen over de støtteberettigede områder for mål nr. 2 videreføres uændret for 1992 og 1993, og de dertil svarende nye FSR og OP skulle blive vedtaget i efteråret 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 983/91

af Alain Marleix (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1991)

(91/C 241/80)

Om: EF-støtte til Auvergne-regionen

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilken støtte EF i alt har ydet til Auvergne-regionen under det nye 5B-program via de tre fonde EFRU, EUGFL og EFS?

2. Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvilken støtte der er blevet tildelt regionen Auvergne (Issoire og Montluçon) i henhold til 2B-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henning Christophersen

(14. juni 1991)

1. EF-tilskuddet for 1989—1993 til mål nr. 5b i Auvergne er fastsat til 64,68 mio. ecu (1989-priser), der fordeler sig som følger:

— EUGFL, Udviklingssektionen: 32,26 mio. ecu

— EFRU: 12,26 mio. ecu

— ESF: 20,16 mio. ecu.

De programmer, der skal have tilskud fra EUGFL, Udviklingssektionen, og EFRU, blev godkendt af Kommissionen henholdsvis den 6. december 1990 og den 5. februar 1991. Det program, der skal finansieres af ESF, er under behandling og forventes snart godkendt.

2. EF-tilskuddet for 1989—1991 for mål nr. 2 i Auvergne (Issoire og Montluçon) er fastsat til 12 mio. ecu (1989-priser), der fordeler sig som følger:

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 989/91

af Paul Howell (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1991)

(91/C 241/81)

Om: Fiskeriaftale med Sierra Leone

1. Eftersom Europa-Parlamentet i april 1990 blev anmodet om at afgive en hasteudtalelse om den foreslåede aftale med Sierra Leone, kan Kommissionen da oplyse, hvorvidt dette lands regering har undertegnet og ratificeret en aftale med EF?

2. Kan Kommissionen bekræfte, at et EF-fartøj, »Marsouin«, for nylig blev opbragt i Sierra Leones farvand for at have drevet fiskeri uden licens, og at der måtte betales en bøde?

3. Kan Kommissionen, dersom den foreslåede aftale endnu ikke er trådt i kraft, oplyse, hvad den vil foretage sig for at sikre en aftale, som er tilfredsstillende for såvel EF som Sierra Leone?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(19. juni 1991)

1. Fiskeriaftalen, der blev parafareret af Fællesskabet og Sierra Leone den 16. november 1989, træder i kraft, når den er blevet undertegnet af de to parter. Kommissionen har afsluttet sin interne procedure for ratificering af aftalen (forordning (EØF) nr. 1237/90 (*) og er dermed klar til at undertegne aftalen, mens Sierra Leone den 26. februar 1991 officielt meddelte Kommissionen, at man øn-

skede at tage visse tekniske og finansielle bestemmelser op på ny og derfor anmodede om nye forhandlinger i den forbindelse.

Fællesskabet har meddelt myndighederne i Sierra Leone, at det ikke vil føre nye forhandlinger. Det har foreslået, at den foreliggende aftale undertegnes hurtigst muligt, og at der så eventuelt kan foretages ændringer i forbindelse med den første forlængelse af aftalen, dvs. efter at den har været anvendt i to år.

Fiskeriaftalen, der blev parferet i november 1989, er således endnu ikke trådt i kraft.

2. Det er korrekt, at EF-fartøjet »Marsouin« blev opbragt den 1. marts 1991 i sierraleonsk farvand og frigivet igen efter betaling af en bøde. Eftersom der ikke er indgået nogen fiskeriaftale mellem Fællesskabet og Sierra Leone, fiskede det pågældende fartøj helt for egen regning. Derfor har den pågældende opbringning intet med Fællesskabet at gøre.

(¹) EFT nr. L 125 af 15. 5. 1990.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1003/91
af Marie Jepsen (ED)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1991)

(91/C 241/82)

Om: Iværksættelse af sanktioner mod EF-medlemsstater, som ikke overholder den af EF vedtagne målsætning om reduktion af de nationale fiskerflåder

EF-Kommissionens seneste statusoversigt over udviklingen i medlemsstaternes nationale fiskerflåder viser, at indtil flere EF-lande, deriblandt Frankrig, Italien og Spanien, pr. 30. juni 1990, endnu ikke havde overholdt det af Fællesskabet vedtagne program for en reduktion af flådekapaciteten i tilstrækkeligt omfang. Ikke desto mindre er netop disse lande blevet tildelt finansiel støtte fra Fællesskabet til bygning af i alt 90 nye fartøjer. Samtidigt har andre medlemsstater direkte forbrudt sig mod målsætningen om begrænsning af deres flådekapacitet, idet de ligefrem har forøget denne.

Finder Kommissionen, der angiveligt påtænker en yderligere, meget omfattende reduktion af Fællesskabets samlede flådekapacitet, det rimeligt at tildele støtte til nybygning af fiskefartøjer i EF-lande, endnu inden disse har reduceret deres nationale flådekapacitet i det fornødne omfang, og hvilke skridt agter Kommissionen at tage over for medlemsstater, hvis flådekapacitet er blevet direkte forøget gennem de senere år i strid med den fælles fiskeripolitik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(27. juni 1991)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar (¹) på skriftlig forespørgsel nr. 502/91 af Ib Christensen og nr. 587/91 af Niel Kofoed.

(¹) Se side 24 i denne Tidende.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1068/91
af Bartho Pronk og James Janssen van Raay (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(29. maj 1991)

(91/C 241/83)

Om: Gebyr ved elektronisk betaling

I punkt 5 i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 290/91 (¹) meddeler Kommissionen, at den i samråd med de nederlandske myndigheder repræsenteret ved Konkurrencedirektoratet under Økonomiministeriet har undersøgt, om BOVAG's beslutning kan få indflydelse på samhandelen mellem medlemsstaterne.

1. Er det under dette samråd også blevet bragt frem, at de berørte parter agter at give adgang til det elektroniske betalingssystem, som bl.a. BOVAG's medlemmer anvender, for indehavere af ikke-nederlandske betalingskort med PIN-kode? Har Kommissionen endvidere kendskab til, at der allerede er forhandlinger i gang mellem bankerne og Eurocheque International, der er hjemmehørende i Belgien, og at der kan forventes en åbning af det nederlandske system om et års tid?
2. Hvordan kan Kommissionen i bekræftende fald komme til den foreløbige konklusion, at dette spørgsmål henhører under de nationale myndigheders ansvarsområde?
3. Vil den kommende åbning af det nederlandske marked i benægtende fald foranledige Kommissionen til at ændre sin foreløbige konklusion?

(¹) EFT nr. C 161 af 20. 6. 1991, s. 27.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(5. juli 1991)

Spørgsmålet om, hvorvidt udenlandske betalingskort kan benyttes i det elektroniske betalingssystem, der anvendes af BOVAG's medlemmer, er blevet drøftet med de kompe-

tente nederlandske myndigheder, nemlig Konkurrencedirektoratet under Økonomiministeriet.

Af drøftelserne fremgik det klart, at udenlandske kort ikke kan anvendes i systemet for øjeblikket men måske vil kunne det i fremtiden.

Kommissionen er ikke klar over, at der føres forhandlinger med Eurocheque international om åbning af betalingssystemet.

Hvis udenlandske betalingskort får adgang til dette betalingssystem, må Kommissionen på ny overveje, om denne sag udelukkende henhører under de nationale myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1182/91

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(91/C 241/84)

Om: Beskæftigelsesstatistikken i levnedsmiddelbranchen

Hvad er det anslåede antal beskæftigede inden for direkte behandling af levnedsmidler i de enkelte medlemsstater for årene 1980, 1990 og 2000 og i følgende sektorer:

1. Landbrug?
2. Levnedsmiddelforarbejdning?
3. Restaurationsbranchen?
4. Distribution?
5. Detailhandel?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1183/91

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(91/C 241/85)

Om: Uddannelse i levnedsmiddelhygiejne

Hvad var i 1980 og 1990 det anslåede antal personer, som direkte behandlede levnedsmidler og havde basale kvalifi-

kationer inden for levnedsmiddelhygiejne i følgende sektorer:

1. Levnedsmiddelforarbejdning?
2. Restaurationsbranchen?
3. Distribution?
4. Detailhandel?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Henning Christophersen på skriftlig forespørgsel nr. 1182/91 og nr. 1183/91

(1. juli 1991)

Antallet af personer, der behandler levnedsmidler, fremgår hverken af EF's egne harmoniserede statistiske oplysninger eller af nationale oplysninger. De skal nok primært findes inden for områderne »Restaurations- og hotelvirksomhed« (NACE 66) og »Nærings- og nydelsesmiddelindustri« (NACE 41 + 42), selv om der nok er ret så mange personer beskæftiget med at lave og servere maden i kantiner (på skoler, hospitaler osv.).

Antallet af beskæftigede inden for NACE 66- og 41 + 42-områderne i 1980 og 1988 er angivet i nedenstående tabel (i 1 000). Kommissionen har ikke kendskab til eventuelle prognoser for år 2000.

	Restaurations- og hotelvirksomhed		Nærings- og nydelsesmiddelindustri	
	1980	1988	1980	1988
Belgien	34,9	46,2	99,6	93,0
Danmark	43,7	54,3	88,8	95,3
Tyskland (Vest)	403,6	458,8	742,4	704,0
Grækenland	—	—	—	—
Spanien	235,9	323,9	232,7	330,9
Frankrig	382,4	463,4	520,8	527,2
Irland	—	35,0	57,5	47,9
Italien	—	—	—	—
Luxembourg	—	6,0	3,2	3,3
Nederlandene	60,8	110,0	165,0	160,0
Portugal	—	96,5	—	87,5
Det Forenede Kongerige	895,8	1 097,9	727,1	558,2
EUR (eksklusiv Italien og Grækenland)	2 168 ⁽¹⁾	2 692	2 828 ⁽¹⁾	2 607

⁽¹⁾ Skøn.